“Uşaklıktan kurtuluş için erkekliğimizi öldürmek...”

Cengiz yoldaşın kaleminden Huriye Çıtak ve tüm kadın şehitlerimiz anısına...

(...) Erkekler olarak da bu sistem tarafından kadınlar kadar olmasa da ezildiğimizi ya da *devrimciliğimizin kirletilmişliğini* fark etmeliyiz. Şunu çok net bir şekilde vurgulamalıyız ki kendimizdeki erkekliği öldürmeden ve yeniden yaratmadan devrimciliğimiz sürekli sakat kalacaktır. Kendi içerisinde de düşmanımızla ortaklığı koruduğu oranda o saflara riayet etmek de sanıldığı kadar bizlere uzak da değildir. Partimizin tarihi bunun sayısız örnekleriyle de doludur. (...)

Pusula 11/12

Haftalık-105

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Çünkü gerçekler devrimcidir | 26 Ekim-1 Kasım 2016 | - Fiyat: 1 TL - | www.ozgurgelecek1.net

GÜNDEM

ORTADOĞU’da “bir yemeğin davetli listesinde olmak” ya da “menüsünde yer almak”!

Sayfa 03

SENTEZ

Devrime kendini adamak üzerine...

Sayfa 08

Ekonomik kriz ve kaos

Sayfa 09

OHAL’de işgale direnmeli!

ABD güdümünde başlatılan Musul operasyonunda yer alamasa da, Irak ve Rojava’ya dönük işgal hayallerini hayata geçirmeye çalişan AKP, Başika ve Êfrin’e konuşlanmış durumda. Ülkede de siyasi ve ekonomik krizi derinleştiği için OHAL’i uzatan AKP’ye karşı verilecek en önemli cevap işgal ve saldırı politikalarına baş eğmemek, direnişi ortaklaştırarak sürdürmektir!

EMPERYALİZM VE ORTADOĞU -1-

ATİK dava tutsaklarından Müslüm Elma’nın savunmasından:

(...) ABD emperyalizmi ve suç ortakları bölgeyi terk mi ettiler? Veya bu ülkelerdeki kontr-gerilla örgütlenmelerini dağıttılar mı? Tabii ki hayır. Bunlara ihtiyaç duyuyorlar. Bilakis yerleşmek için her fırsatta “**demokrasi**” ve “**özgürlük**” elçiliğine soyundular. Oysa yaptıkları-yapmaya çalıştıkları, emperyalist kölelik ilişkisini bu bölgede ve yakın çevresinde daha da pekiştirmektir. Deyim yerindeyse, bu bölge bugün mezbahaneye çevrilmiş durumdadır. (...)

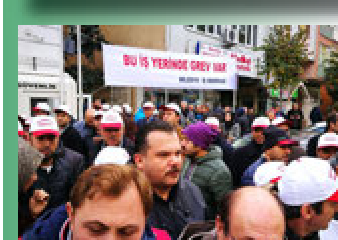
Sayfa 13

Önce Tedi, şimdi Bomi...

Depo işçileri direnmeye devam ediyor

Sayfa 04

Bakırköy tamam, sıra Avcılar’da!

Sayfa 05

En büyük hapishane grevi

Ana akım medya grevi görmezden geliyor!

Çeviri / 10

ÖZGÜR GELECEK'ten

Ensar Vakfı'nda onlarca çocuğun istismara maruz kaldığının ortaya çıkmasının ardından gündemleşen çocuk istismarlarına her geçen gün yenileri ekleniyor. Nitekim geride bıraktığımız hafta, Dîlok (Antep)'ta cinsel istismara maruz kalan Suriyeli bebek yaşamını yitirirken Müge Anlı'nın TV programında katil-çocuk istismarcısı 3.5 buçuk yaşındaki bebeği öldürdüğünü itiraf etti. Kuşkusuz zaten var olan cinsel istismarın bu kadar gündemleşmesi, burjuva-feodal medyanın durumu ilk defa yaşanan "tekil" olaylar olarak yansıtması ile alakalı. Ensar Vakfı'nın üzerini örten bu zihniyet, Dîlok'ta da ailesinin beyanına karşı Suriyeli bebeğin öldüğünü inkar ediyor. Yani devlet kendisine dokunan cinsel istismar olaylarının üzerini örtüyor, "tekil" olayları ise bu denli gündemleştirerek günah çıkarıyor. Bu anlayış, kadınların "adam gibi ölmesi"ni istiyor. "Adam-madam" tartışması ile kadının kimliğini yok sayıyor, sistemin yaratmış olduğu kadın-erkek eşitsizliğini garanti altına alıyor.

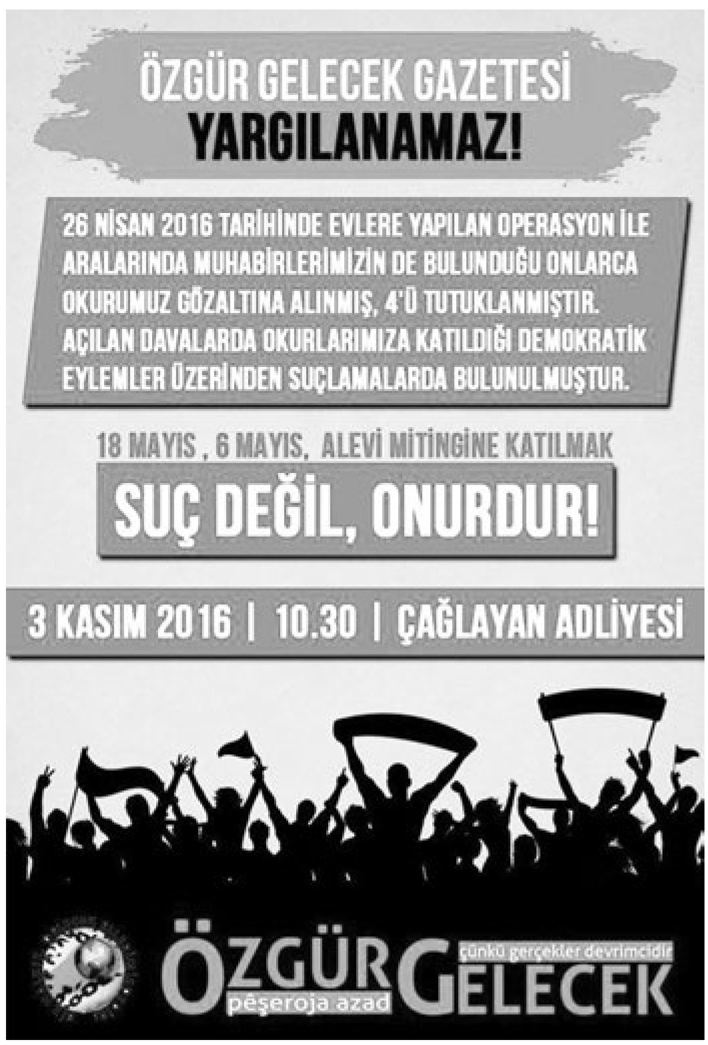
***

Gazetemizin bu sayısında OHAL'le tüm baskı ve sindirme politikalarını devreye sokan devlete karşı hak gasplarına direnen işçi ve emekçilerin direnişlerine yaptığımız röportaj ve haberlerle yer verdik. Güncel gelişmelere dair haber, makale ve röportajlara gazetemiz sayfalarından ulaşabilirsiniz.

Saldırıları "olağanlaştırmıyoruz!" 3 Kasım'da Çağlayan'dayız!

İstanbul'da 26 Nisan 2016 tarihinde gazetemizin çalışanları ve okurlarının evlerine yapılan polis baskınında onlarca kişi gözaltına alınmış; okurlarımız **M. Cevahir Vurucu**, **Gülhanım Aslandoğan**, **Bulut Doğan** ve **Ali Yetgin** tutuklanmışlardı.

Okurlarımızın 1 Mayıs, 18 Mayıs İbrahim Kaypakkaya anmaları gibi takvimsel eylem ve etkinliklerin yanı sıra Aziz Güler ve Şahverdi şehitlerinin cenazelerine katıldıkları için; çalışanlarımızın ise bahsi geçen eylem, anma ve cenazelerde haber takibinde bulundukları için suçlandıkları davanın ilk duruşması 3 Kasım günü saat 10.30'da, Çağlayan'daki İstanbul Adalet Sarayı'nda görülecek.

Gerek okurlarımız gerekse de çalışanlarımıza yönelik suçlamalar, bir yılı aşkın süredir yaşanan süreci gözettiğimizde "olağanüstü" gelmiyor! 7 Haziran Genel Seçimi, TC devletinin AKP eliyle halka ve muhalif her kesime yönelik başlatmış olduğu savaş konseptinin deyim yerindeyse miladı olarak tarihe geçerken bir yılı aşkın süredir işçi ve emekçilere, Kürt ulusu başta olmak üzere ezilen ulus ve milliyetlere, ezilen inançlara, kadın ve LGBTİ'lere yönelik saldırılar boyutlanarak devam ediyor.

15 Temmuz darbe girişiminin hemen ardından ilan ettiği OHAL'le birlikte saldırılarını KHK'lar aracılığında yasalaştıran AKP, işçi ve emekçilerin haklarını bir bir gasp ediyor; katliam ve yıkımın hüküm sürdüğü T. Kürdistanı'nda Kürt halkının iradesini çiğniyor; kadın ve LGBTİ'lere yönelik yaşamın her alanındaki saldırılarını artırıyor.

Bütün bu saldırıları haberleştiren, görüntüleyen, kaleme alan basın ve medya kurumlarını ise kapatıyor, sansürlüyor, davalar açıyor. Birinci OHAL döneminin sona ermesine kısa bir süre kala ikinci 3 aylık OHAL sürecinin başlayacağını duyuran AKP'nin, toplumsal muhalefeti sindirme-yok etme politikalarını yoğunlaştıracağı açıktır.

Kısacası devlet, kendisine muhalif olan her kesime yönelik saldırılarını OHAL uygulamalarıyla "olağanlaştırma" peşinde! Evet, hak gasplarıyla, katliamlarla, gözaltı ve tutuklama furyasıyla devam eden böylesi bir dönemde çalışanlarımız ve okurlarımıza yönelik suçlamaları, gözaltı ve tutuklamaları "**olağanüstü**" görmüyoruz. **Ancak olağanlaştırmıyoruz da!**

Olağanlaştırmıyoruz çünkü; okurlarımızın katıldığı eylem ve etkinliklerin demokratik hak olduğunu biliyoruz. İşçi ve emekçilere yönelik hak gasplarına karşı 1 Mayıs'ta alanlarda olmak; Diyarbakır zindanlarında işkencede katledilen İbrahim Kaypakkaya'yı anmak; ezilenlerin yanında yer alarak ezenlere karşı savaşanların cenazelerine katılmak suç değildir!

Burjuva-feodal medyanın yalanlarına karşı gerçekleri yazmayı görev edinmek; halkın gerçekleri öğrenme hakkını savunmak; bu bilinçle bahsi geçen eylem ve etkinliklerde haber takibi yapmak suç değildir!

Eylem ve etkinliklere katılmanın, haber takibinde bulunmanın suç olmadığını haykırmak; tutsak olan okurlarımızın serbest bırakılması için 3 Kasım'da Çağlayan'dayız!

Devrimci gazeteci Suzan Zengin Avcılar'da anıldı

İstanbul: Gazetemiz çalışanı **Suzan Zengin**, Avcılar'da Özgür Gelecek okurları tarafından anıldı. Devletin komplo teorileriyle 2 yıl boyunca tutsak alınan ve bu süreç içerisinde tedavi hakkının engellenmesi nedeniyle hastalığı ilerleyen devrimci gazeteci Suzan Zengin **12 Ekim 2011**'de yaşamını yitirmişti. Ölümsüzleşmesinin 5. yıldönümünde Özgür Gelecek okurları, Suzan Zengin için Avcılar'da anma gerçekleştirdiler. Gönüllü muhabirlik üzerine de tartışmalar gerçekleştirilen anmada, Suzan Zengin şahsında bütün devrim şehitleri anıldı.

Tutsak Partizanlar için yazılama

İstanbul: Gülsuyu Mahallesi ve Kartal'da 26 Nisan 2016 tarihinde gazetemiz okurları ve çalışanlarımıza yönelik operasyonda tutuklananlar için yazılama yapıldı. 3 Kasım günü Çağlayan Adliyesi'nde görülecek duruşma için yazılama yaparak çağrı yapan okurlar, tutsaklar için özgürlük istediler.

ORTADOĞU'da "Bir yemeğin davetli listesinde olmak"

ya da "menüsünde yer almak"!

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın son günlerde dilinden düşürmediği Lozan Anlaşması ve Misak-ı Milli tartışmalarının hedefinde, 16 Ekim'de Musul'da DAİŞ'e karşı başlatılan ABD güdümündeki operasyondan pay kapma kaygısı öne çıkıyor. "*Musul ve Kerkük bizimdi, tarihi yanlışlar yapıldı*", "*Devletin sınırlarını gönüllü olarak kabul etmiş değiliz*" söylemleri ile ülkedeki muhafazakar ve milliyetçi kesimler üzerinden taban bulmaya dönük bu açıklamalar da kabaca el altından Mustafa Kemal ve şürekasına dönük atıflarla hem Kemalizm'den çekmiş kimi muhafazakar ve "Enver Hoca"cı kesimler şahlandırılıyor hem de CHP'nin başını çektiği "laik Kemalist muhalefet"e sahte muhalefet gündemleri üretiliyor.

Ancak dikkat çekilmesi gereken en temel noktalardan biri AKP'nin TC'nin kurucu ideolojisi olan Kemalizm'e karşı olmadığı, aksine bunun devamcılığını üstlendiğidir. Çünkü Kemalizm her ne kadar Türk hakim sınıflarının bir kliğinin menfaatlerini temsil ediyor görünse de, yeni kurulan Türk devletinin resmi ideolojisi olarak kabul görüldüğü oranda, bir bütün olarak Türk hakim sınıflarının başta işçi sınıfı ve köylülerin, Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetlerin ulusal mücadelesi olmak üzere kendisine karşı gelişebilecek her farklı itirazın ezilmesinin ideolojisi olmuştur. Kemalizm; Türk hakim sınıflarının kendi sınıfsal çıkarlarının bekası açısından faşist bir diktatörlük kurmalarının ve bu aygıtının uygulamalarının meşrulaştırılmasının ve yeniden üretilmesinin adı olmuştur. Kemalizm'in Türk hakim sınıfları arasındaki klik mücadelesinde ön plana çıkartılan farklılıkları ise öze ilişkin değil, daha çok biçimsel politik alana ilişkin olmuştur.

Kemalizm, resmi bir ideoloji olarak Türk hakim sınıflarının elinde halka karşı saldırıda, Kürt ulusuna ve diğer azınlık milliyetlere karşı saldırganlıkta ortaklaştıkları ama kendi aralarındaki klik dalaşında kimi itilaflı konularda farklılaştıkları bir "resmi ideoloji" olmuştur. Ki bu yöntem farklılıkları, Türk hakim sınıflarının kendi aralarındaki klik mücadelelerinde malzeme konusu olmuştur. **Bahsi geçmeyen, tartışma konusu dahi yapılmayan tek şey, Kemalizm'in sınıfsal karakteri, faşist özü, Türk-Kürt uluslarından emekçi halk üzerinde sömürü ve baskısı ve nihayet emperyalizmin işbirlikçiliği-uşaklığıdır.**

Buradan doğru bakıldığında, AKP'nin tüm bu görevleri eksiksiz yerine getirdiği aşikarken, AKP'yi Kemalizm'e karşı bir iktidar olarak görmek açık bir yanlış olur. Aksine AKP'nin Kemalizm'e yaptığı katkılar, Kemalizm'in güncel bir hal almasını sağlamıştır.

Musul yeniden işgal demektir!

AKP'nin Kemalizm'i güncellediği temel konulardan biri emperyalizmin işbirlikçiliği-uşaklığıdır. 2014'te DAİŞ karşısında hiçbir direniş sergilemeden, aksine bütün ağır silahlar ve savaş araçlarını DAİŞ'e hediye ederek bölgeyi bu tecavüzcü-katil sürüsüne bırakan Irak hükümeti, bugün efendisi ABD ile birlikte Musul'a operasyon başlattı.

1 milyondan fazla insanın yaşadığı Musul'da bu operasyonlar daha şimdiden binlerce kişinin bölgeden göç yollarına düşmesine, yüzlerce kişinin yaşamını yitirmesine yol açtı bile... Rusya ve Suriye rejim güçlerinin ortaklığında harabeye çevrilen Halep gibi, emperyalistlerin güç gösterisi yaparken şehri yok etmeyi bile göze aldıkları Musul operasyonu, Suriye'de giderek etkin hale gelen Rusya'ya karşı ABD'nin bir üstünlük gösterisidir, küresel emperyalist güçler arasında avantaj kazanmak isteyen ABD'nin Irak'ı yeniden işgal operasyonudur.

1 milyondan fazla insanın yaşadığı Musul'a düzenlenen bu operasyona katılabilmek için her türlü rica, tehdit ve hakareti yapan ama operasyona açıktan katılma "hakkını" kazanamayan AKP ise bu savaş ve işgal politikalarıyla ülke halkını da kendisi gibi büyük bir felakete sürüklemekte, ekonomik ve siyasi krizi derinleştirmektedir.

Burada dikkat çekilmesi gereken önemli bir nokta var: Her ne kadar AKP, Musul operasyonunda "oyuna dahil edilmedi"yse de, ABD ile yapılan görüşmelerde Suriye ve Irak'ta varlığı ile ilgili kısmi onay aldığı söylenebilir. Irak yalanlasa da ABD Savunma Bakanı **Aston Carter**'in, Erdoğan'la yaptığı görüşmenin ardından Türkiye ile Irak'ın prensipte anlaştığını belirterek, "*Türkiye'nin olası rolüyle ilgili detaylar henüz tam olarak belli değil. Irak'ın onay vermesi gerekiyor*" açıklaması, bu görüşmenin ardından TSK tanklarının İdlip'e girerek 3 gün gösteri yapması ve buradan halkın tepkisi ile geri çekilerek Êfrin sınırına konuşlanması, Başika'daki varlığını/işgalini sürdürmesi... bunun göstergesidir. Kürt ulusunun kazanımlarını ne olursa olsun yok etme anlayışı ile hareket eden TC devleti, Irak'ta Osmanlı hayallerini yeniden canlandırma çabasını sürdüredursun, politikalarının temeline Rojava'yı işgal planlarını koymuş ve her fırsatı bunun için kullanma eğiliminde...

Adınız direniş listesinde yoksa, teslimiyet menüsüne bakın!

Ancak Ortadoğu coğrafyası, "Osmanlı torunuyuz" naraları atmakla yer edinilebilecek, işgal edilebilecek bir alan değildir. Geçtiğimiz günlerde bir konferansta, güvenlik uzmanı **Can Kasapoğlu**'nun şu sözleri, bir Ortadoğu gerçekliğidir aslında: "*Ortadoğu'da önemli bir yemeğin davetli listesinde adınız yoksa bir de menüye bakın. Adınız orada olabilir!*" Hiçbir ülke emperyalist-kapitalist sistem karşısında örgütlü bir mücadele içerisinde olmadıkça, bu kurtlar sofrasının menüsünde olma ihtimalinden azade değildir çünkü!

Ortada bir işgal ve savaşın derinleşmesi söz konusu iken emperyalist-kapitalist devletlerin akbabalar gibi başına üşüştüğü Suriye ve Irak'ta "davetli" olmayan TC devleti, freni patlamış bir şekilde felakete sürükleniyor. Ama bunu yaparken de diğer tüm işgalci devletler gibi Irak, Suriye ve Türkiye halklarının kaderiyle oynuyor ve bu felaketin tüm faturası halkların sırtına yüklüyor.

Bu faturayı ödemeyi reddetmek, bugün daha büyük sorumluluklar almayı, ataletten sıyrılmakla, kambura dönüşen beklemeciliği kesip atmakla mümkündür. Ortadoğu'nun ateşi ülkeyi tutuştururken, Ortadoğu coğrafyasındaki savaşta kazanımlarını koruma ve geliştirme çabasındaki Kürt ulusal güçleri ile yan yana durmakla mümkündür! Aksi durumda Kasapoğlu'nun sözlerini devrimci ve ilerici güçler açısından da söylemek mümkündür: "*Ortadoğu'da önemli bir direnişin listesinde adınız yoksa bir de teslimiyetin menüsüne bakın. Adınız orada olabilir!*"

3 işçinin öldüğü inşaatın sahibine hapis cezası

H. Merkezi: İstanbul'un Kartal ilçesinde **Metsan Nexus**'a ait 16 katlı inşaatın en üst katında çalışırken iskelenin çökmesi sonucu hayatını kaybeden 3 işçinin ölümüne ilişkin inşaat firması sahipleri ve şantiye şefi hakkında 15'er yıla kadar hapis cezası istemiyle açılan davanın karar duruşması görüldü.

Anadolu 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 9. celsesi görülen duruşmada Metsan firmasının ortağı ve sorumlu yöneticisi **Mehmet Celalettin Satoğlu** ve MG İnşaat Firması şantiye şefi **Betül Batmaz**'ın kusurunun bulunmadığını belirten mahkeme, Satoğlu ve Batmaz'ın "*Taksirle birden fazla kişinin ölümüne neden olma*" suçundan beraatlerine karar verdi.

Mahkeme heyeti, MG İnşaat Firması sahibi **Mehmet Gültekin**'in asli kusurlu olduğunu belirterek "*Taksirle birden fazla kişinin ölümüne neden olma*" suçundan 8 yıl hapis cezasına çarptırılmasına karar verdi.

Önce Tedi, şimdi Bomi; depo işçileri direnmeye devam ediyor

Kartal: DGD-SEN (Depo-Antrepo- Gemi Yapımı ve Deniz Taşımacılığı İşçileri Sendikası) Genel Başkanı **Murat Bostancı**, Bomi Depo önünde **17 Ekim** günü işten çıkarılmasına karşılık direnişe geçti.

Bomi Depo işçileri aylardır direnişte olan Tedi Depo ile karşı karşıya bulunuyor. Tedi Depo işçileri direniş çadırlarını kaldırarak mücadeleye hukuksal yollarla devam ederken Murat Bostancı, direniş çadırını daha birkaç gün öncesine kadar Tedi işçilerinin direniş çadırının olduğu noktaya kurmuş, kısacası bu alan artık yine direniş alanına dönmüş durumda. Ve bu direniş alanı Türkiye tarihinde bir ilke de ev sahipliği yapıyor! Bostancı, bir işçi olarak işten atılan ve direnişe geçen ilk sendika genel başkanı.

Bostancı, DGD-Sen'in kurucusu ve genel başkanı. Yıllarca işçilere yönelik hak gasplarına karşı mücadele eden ve depo önünde kötü çalışma koşullarını protesto eden Bostancı, şimdi ise kendi hakları için mücadele ediyor. Bostancı, her gün öğlen ve çay molalarında depo önüne çıkan işçi arkadaşlarına sendikalı olduğu için işten atıldığını ve içerdeki kötü çalışma koşullarını megafon ile seslenerek teşhir ediyor.

Sendika başkanı olmak işten atılmasına sebep oldu

Bomi Depo direnişinin 7 haftayı bulan günlerinde **Murat Bostancı** ile bir söyleşi gerçekleştirdik. 6 aydır depoda taşeron olarak çalışan Bostancı, 13 Ekim günü deponun koordinatörü tarafından çağrılarak bir gün önce mesaiye kalmadığı gerekçesiyle işten çıkarılmış. Ancak Bostancı, yazılı belgede işten çıkarılmasının 25. maddeye bağlandığını ifade ediyor. 25. madde ise ucu açık ifadeler barındırıyor ve işyerinin tek taraflı haklı feshini ifade ediyor.

Aslında Bostancı, işten çıkarılmadan önce çıkarılacağını fark etmiş de! İşyerinde sendikal örgütlenmeye olan düşmanlık gözetildiğinde, depo koordinatörünün "Tam sendika başkanı ve temsilcisi olacak tiptesin" sözlerinin bu öngörüye yol açması oldukça normal.

Nitekim Bostancı, işten çıkarılmasının gerçek nedenini sendikalı ve sendika genel başkanı olmasına bağlıyor. İşten çıkarılırken patronlara bunu ifade ederek direnişe geçeceğini de söylemiş. Bostancı, "*Bir işçiyi sendikalı olduğu için işten çıkarmak suç. Bu nedenle patronlar sendikadan rahatsız oldukları zaman böylesi bahaneler üretiyorlar. Bunun bir örneğini de Bomi Depo'da yaşadık*" diyerek süreci özetliyor.

Senelik 270 saatlik mesai saati, 2-3 ayda doluyor

Son dönemde depolar birçok işçinin işten çıkarılması ile gündeme gelirken buralardaki çalışma koşullarına ilişkin ile Bostancı, "*Çok ciddi boyutlarda esnek çalışma koşulları mevcut. Senelik 270 saatlik mesai saati, 2-3 ayda doluyor bazen. Mesai saatlerinin gece 11.00'i bulduğu, maaşların çok düşük olduğu koşullarda insanlık dışı uygulamalar ile çalışıyoruz. Bunun dışında depoda iki taşeron şirketi var*" diyor. Kadın çalışanlara ayrı bir baskı olduğunu ise şu şekilde vurguluyor: "*Kadın işçiler müdürler, ekip başı vb. kişilerin hakaretleri ve küçümseyen davranışlarına maruz kalıyor. Taşeron kadın işçiler için şartlar daha ağır, kadınlara sürekli hakaret sanki çok doğalmış gibi yapılıyor.*"

"Direniş meşru mücadelenin bir parçası"

DGD-Sen'in Bomi Depo'daki örgütleme çalışmasını anlatan Bostancı, takım sözleşmesi ve protokol haklarının olduğunu dile getirirken bunun direniş ile kazanacaklarına inandıklarını ifade ediyor.

Direnişi meşru mücadelenin bir parçası olarak ele aldığını belirten Bostancı, "*Fiili mücadelenin bir parçası olarak bu direnişi sürdürüyorum. Bu sadece DGD-Sen'in Genel Başkanı olmamdan öte, burada esnek çalışmaya, taşeron uygulamalarına, emek hırsızlığına karşı, fiili mücadelenin önemi de anlatmaktır*" diyor ve talepleri karşılanmazsa direnişle birlikte mücadele farklı eylemlerle devam edeceklerini sözlerine ekliyor.

Emeklilerden Müezzinoğlu'na: "Bankaların sözcülüğünü bırak, promosyonumuzu öde"

H. Merkezi: Emeklilere promosyon verilmeyeceğinin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Mehmet Müezzinoğlu'nun açıklamaları ile kesinleşmesinin ardından Emekli-Sen İstanbul ve Ankara'da ÇGSB şubeleri önünde eylem gerçekleştirerek, promosyonun ödenmemesini protesto ettiler.

Ankara

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde buluşan Emekli-Sen üyeleri "**Ne darbe ne OHAL acil demokrasi**" yazılı pankart açtılar. Eylemde konuşan Emekli-Sen Genel Başkanı **Veli Beysülen**, "*14 yıllık AKP iktidarında, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı koltuğuna oturan her bakan 'banka promosyonlarının emeklilere verilmesi için çalışma yapıyoruz, en kısa zamanda sonuçlandıracağız, yılbaşında verilecek, bayramda verilecek' gibi açıklamalarla milyonlarca emekliyi umutlandırdı ancak bu orta oyunu sonuçlanmadı ve emeklilere promosyon verilmedi*" dedi.

İstanbul

Fındıklı'da bulunan Sosyal Güvenlik Kurumu İstanbul İl Müdürlüğü önünde bir araya gelen Emekli-Sen üyeleri "**Anti demokratik uygulamalara hayır. Maaş promosyonumuzu istiyoruz**" pankartı ile eylem yaptı.

Eylemde konuşan Emekli-Sen Genel Kadın Sekreteri **Rahime İldemir Bayrak,** "*Bankaların sözcülüğünü bırak, senden önceki bakanlar, emeklilere promosyon ödeme sözü verdiler. Sana düşen ise bu sözün gereğini yapmak ve bakanlığa bağlı SGK başkanlığının bankalarla yaptığı emekli maaşı ödeme protokolüne, promosyon edenmesi için madde koymasını ve milyonlarca emeklinin promosyon almasını sağlamalısın*" diyerek Bakan Müezzinoğlu'na seslendi.

Bakırköy tamam, sıra Avcılar'da!

İstanbul: Her yıl olduğu gibi bu yıl da, yıl sonu yaklaştığından *"Toplu İş Sözleşmeleri"* patronlar ve sendikalar arasında önemli mücadelelerin byürüdüğü bir süreci beraberinde getiriyor. İşçi kıyımlarının yaşandığı böylesi süreçlerde sendikalar ve işçiler kararlılıklarını gösterdikleri oranda kazanımlar elde ederek mücadelelerini taçlandırıyorlar. Belediye-İş 2 No'lu Şube hem böylesi bir süreci geçirdi hem de altıncı ayını geride bırakan Avcılar Belediyesi Temizlik, Fen İşleri ve Park Bahçe Müdürlüğü'nde sendikalı olmalarından dolayı işten atılan işçilerin geri alınması için verdikleri mücadele devam ediyor.

"Kararlılığınızı yansıttığınızda işçi de olumlu yanıt veriyor"

Belediye-İş 2 No'lu Şube Sendikası ve Bakırköy Belediyesi arasında 30 Mart tarihinde başlayan toplu iş sözleşmesi müzakere süreci, 7 aya yakın bir süre geçmesinin ardından anlaşma ile sonuçlandı. Bu sürecin uzaması sonucu Belediye-İş 2 No'lu Şube **17 Ekim 2016** tarihinde üretimden gelen gücünü kullanarak greve gitti. Beş gün süren grevde işçilerin coşkusu ve kararlılığı istenilen sonucu getirdi.

Grevin beşinci gününe gelindiğinde Bakırköy Belediyesi'nin tutumunu *"Bir yaklaşıp bir uzaklaşmak"* olarak belirten Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı **Erol Özdemir** *"Tam anlaştık, bitti bitecek derken, anlaşmadan uzaklaştırıcı önerilerle geldi işveren. Bu durum üç aşağı beş yukarı anlaşılabilir ama genel hatlarıyla değerlendirecek olursak; burada emek cephesine bakış açısının somutlaşıp görünür olması bakımından bütün siyasi partilerde olduğu gibi CHP'li belediyelerde de durumun aynı olduğunu ortaya çıkmıştır"* dedi.

İşçilerle birlikte sürecin örüldüğünü bunun karşılığının da toplu iş sözleşmesinde ortaya çıktığını ifade eden Özdemir *"işçiye ulaştığınızda, derdinizi anlattığınızda, kararlılığınızı yansıttığınızda, işçi de o kararlılığa olumlu yanıt veriyor"* dedi.

İşçiler, Bakırköy Belediyesi'ni tepetaklak etti!

"Grev uygulaması başladığında 17 Ekim tarihiyle 440 işçi arkadaşımız greve katılmış, nöbet yerlerini terk etmemiş, sürekli belediyenin önünde bulunmak suretiyle canlı ve örgütlü bir görüntü çizmiş. Bu da hem işçilere moral motivasyon açısından hem sendikacılara hem işçilere iyi bir ivme kazandırmıştır" diyen Özdemir *"İşveren cephesine de tam tersi yansımıştır. Bir moral çöküntüsü, bir kaygı oluşmasına neden olmuştur. Çünkü işveren cephesinden bize yansıyan bu greve kimse katılmaz anlayışıdır. En fazla 60 kişi ya da bilemedin 100 kişi katılır ve bu da belediyenin hizmetlerini etkilemez, işleri durdurmaz düşünceleri vardı"* dedi. Belediyenin de karşılaştığı katılım sonrası tepetaklak olduğunu da şu sözlerle açıkladı; *"İşçiler bunun doğru olmadığını göstermiştir. Buradaki katılıma bizim cephemizde % 50'ler varsayımı hakimdi. Fakat işçiler bizi hem sevindirdi hem de şaşırttı. % 85'lere varan bir katılım oranıyla grev sürecini başlatmış, 5 günlük grev sonucunda da istediğimiz sonuçların tamamını olmasa bile kısmi revizelerle elde ettik."*

Erol Özdemir

Özdemir, Bakırköy Belediyesi'ndeki kolektif çalışmanın yarattığı sonucu da şu sözlerle açıkladı; *"Karar alma sürecini tabana ne kadar yayarsanız, bir hengame ve bir dağınıklık gibi görünse dahi biraz hızlı hareket de ettiğinizde, tabana yaydığınızda müthiş enerjiler ortaya çıkıyor."*

Belediye-İş 2 No'lu Şube Sendikası ile Bakırköy Belediyesi arasında 2016 ve 2018 yıllarını kapsayan protokol şu şekilde: *"1- Birinci yıl için yüzde sekiz, 155 lira zam, 25 kuruş kıdem. İkinci yıl içinde yüzde 7 zam, 2- Tiyatroda çalışanlar için 90 lira taban, 100 lira her ay aile ve sosyal yardımı, 1 Mayıs'ta 570 lira, Kurban ve Ramazan bayramlarında 500'er lira, 22 Kasım'da 15 günlük ikramiye taraflarca kabul edildi."*

"Avcılar Belediyesi oyaladıkça oyalıyor!"

Avcılar Belediyesi'nde 2016 Mart ayından itibaren temizlik işlerinde bulunan 609 işçiyi örgütleme için bir çalışma başlattıklarını ve bu çalışma sonrası 13 Nisan 2016 tarihinden itibaren işçilerin işten atılmaya başlandığını belirterek sürecin özetini yapan Erol Özdemir, 6'ıncı ayını geride bırakan direnişin devam ettiğini vurguladı.

Özdemir, CHP Merkez Yürütme Kurulu'ndan Milletvekilleri ve Genel Başkan Yardımcılarının da aralarında olduğu bir heyet ile birlikte, atılan işçilerin işe iadeleri için bir sürecin başlatıldığını fakat görünürde bir gelişmenin olmadığını söyledi. Yapılan görüşme sonucu varılan anlaşmada, işçilerin 05.10.2016 tarihinden itibaren başlamak üzere, 45 günlük bir süreç içerisinde peyderpey işe başlatılmaları, işe dönmek istemeyenlerin yasal haklarının ödenmesi, Avcılar Belediyesi'nde alt işvereni olan üç firmada işe başlatılacakları işçilere yazı ile bildirilerek çağrı yapılacak, 25/2'ye göre işten çıkarılma mağduriyetinin giderilmesi ile ilgili SGK'ya yazı yazılacağı oluşturulan CHP'li heyet tarafından imzalanan protokolde belirtildiğini aktaran Özdemir, bununla beraber işe geri alınmaların başlamasıyla direniş çadırının kaldırılacağı hususunda anlaşmaya varıldığını söyledi. *"Varılan anlaşmanın üzerinden neredeyse üç hafta geçmesine rağmen şuana kadar 54 işçinin sigorta girişi yapıldı. Fakat bu işçilere de iş başı yaptırılmadı"* diyerek bu duruma rağmen belirsizliğin devam etmesi yapılan görüşmeleri de boşa çıkarıyor diyen Özdemir *"İşe geri alımların da temizlik değil de Fen İşlerine olacağı yönünde bir işleyiş izleniyor"* dedi. Bu durumu Avcılar Belediyesi'nin süreci zamana yayarak bu işi sönümlendirme çabası olarak değerlendiren Özdemir, emeklerinin boşa çıkmaması için *"bu oyunu boşa çıkararak, direniş çadırını daha diri tutacağız"* dedi.

Dersim'de 13 gerilla şehit düştü

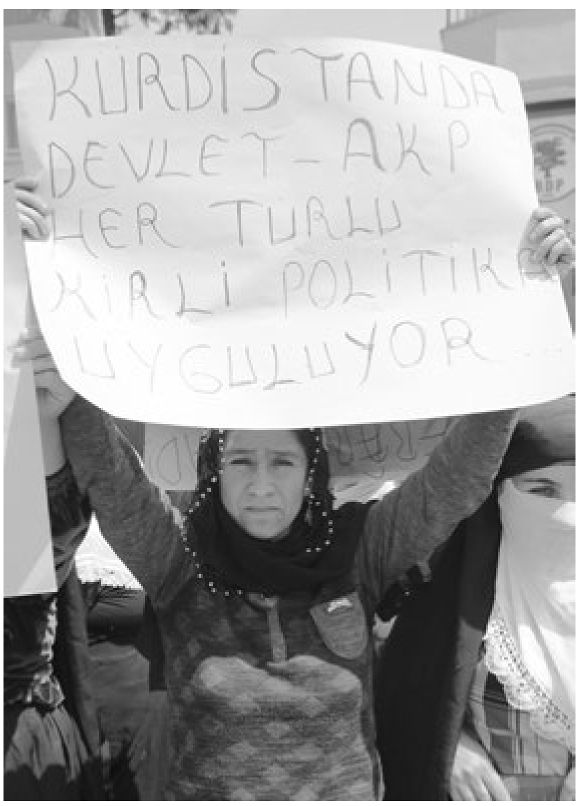
H. Merkezi: Dersim'in Pîlûmûriye Vadisi'ne yönelik süren askeri operasyonda bölgeye yönelik yapılan bombardımanda 13 HPG gerillası şehit düştü.

Şehitlerin cenazeleri ilk olarak Tunceli Devlet Hastanesi'ne getirildi. 6'sı kadın 13 gerillaya ait cenazelerin ön otopsi işlemleri yapıldıktan sonra cenazeler Malatya Adli Tıp Kurumu'na götürüldü.

Dersim'in Pilûmûriye Vadisi'nde askerler günlerdir operasyonlarını sürdürürken havadan bombardıman ile beraber şiddetli çatışmaların yaşandığı da öğrenildi. Çatışmalarda çok sayıda askerin de yaralandığı belirtildi. Roj Deresi'nde çıkan çatışmada yaralanan askerlerin helikopterlerle Tunceli Devlet Hastanesi'ne kaldırıldığı öğrenildi.

Kentte uzun zamandır "güvenlik" gerekçesiyle gündüz saatlerinde operasyona katılmayan helikopterlerin bu kez gündüz saatlerinde uçması dikkat çekti. Diğer yandan kent esnafı kepenk açmayarak operasyonlara tepki gösterdi. Tüm esnafın katıldığı eylem nedeniyle, kent merkezinde sadece fırın ve eczaneler hizmet verdi.

T. Kürdistanı'nda hak ihlalleri tırmanıyor

İHD Amed Şubesi T. Kürdistanı'nda yaşanan hak ihlallerine dair bir rapor hazırladı. Rapora göre yargısız infazlar, işkence ve kötü muamele, düşünce ve ifade özgürlüğü, basın özgürlüğü, konut dokunulmazlığı, kadına ve çocuklara yönelik şiddet, ekonomik ve sosyal haklardaki kayıplar gibi çok sayıda kategorik konuda ihlaller var ve toplamda **40 bin 573** hak ihlali yaşandı.

24 Temmuz 2015 tarihinden bugüne, 2 bini aşkın insanın yaşamını yitirdiği belirtilen raporda, OHAL uygulamaları kapsamında hükümet politikalarına eleştirel yaklaşan veya barış savunuculuğu yapan toplumsal muhalif kesimlerin hedef haline geldiğine dikkat çekildi. Diğer yandan OHAL, basına yönelik baskının son raddeye varmasına sebep olurken halkın haber alma hakkı elinden alınmaya devam ediyor.

OHAL ile birlikte gözaltında veya gözaltı yerleri dışında, işkence ve kötü muamele vakalarında artış meydana geldiği ifade edilen raporda, anayasa ve uluslararası sözleşmelere göre işkencenin mutlak olarak yasak olduğu vurgulandı. Hapishanelerin işkence merkezleri haline geldiği vurgulanan raporda, tutsakların sağlık ve iletişim haklarının ihlal edildiği, 300'ü ağır olmak üzere 756 hasta tutsağın hapishanelerde adeta kaderine terk edildiği kaydedildi.

OHAL'e karşı direnmek esas görevdir

TC devleti Osmanlı'dan devraldığı katliamcı zihniyetini bir yılı aşkın süredir kapsamlı bir şekilde yürütürken OHAL kapsamında kazanılmış tüm demokratik haklara el koydu. 3 ay daha uzatılan OHAL ile parlamentoyu tam anlamıyla işlevsiz hale getiren AKP, KHK ile kendisine muhalefet eden tüm kesimleri susturmaya yönelik çalışmalar yürütüyor.

Ülkenin politik atmosferine baktığımızda hem ekonomik hem de siyasi olarak çok ciddi bir kriz söz konusu. Uluslararası alanda muhataplığını kaybetmiş, yatırım şirketleri yabancı sermayeye yaptığı uyarılarla yatırımlar kesilmiş ve Türk parasının değeri gün geçtikçe düşmeye başlamıştır. Devlet faturayı emekçilere kesmiş ve işçilerin dönemlik aldığı enflasyon farkını da kesmiştir.

Böylesi bir dönemde OHAL ile kendisine fırsatlar yaratan AKP, olası bir isyan "tehlikesi"ne karşı da hazırlık yapmaktadır. Bu kapsamda polis ve savcıların yetkileri daha da artırılmıştır. Genel olarak yasakların, baskıların arttığı yani çelişkilerin yoğunlaştığı dönemler verili koşullar oluştuğunda tersine dönüşmüş ve ciddi isyanlara evirilmiştir, insanlık tarihindeki gelişim böyle şekillenmiştir.

Bunun farkında olan AKP de özellikle Gezi İsyanı'ndan sonra kendisini yenilemiş, faşizm koşullarını derinleştirmiştir. Durum bu iken hem T. Kürdistanı'nda hem de ülkenin bütününde OHAL'e karşı direnmek, yeni başlayacak bir isyana hazırlanmak tüm devrimci, demokrat ve yurtsever kesimin ilk görevlerinden biri haline gelmiştir.

Militanlar Şahverdi şehitlerini andı

H.Merkezi: 22 Ekim 2015'te Dersim'in Pulur ilçesine bağlı Şahverdi köyünde TC askerleriyle yaşanan çatışmada ölümsüzleşen TİKKO gerillaları, TKP/ML militanları tarafından İstanbul'da anıldı.

Elimize e-posta yoluyla gelen açıklamaya göre, militanlar 20 Ekim Perşembe akşamı saat 21.30 sularında Gazi Mahallesi'nde "**Cengiz, Hakan, Özgüç yaşıyor; TİKKO savaşıyor**" yazılı bombalı pankart astılar.

Açıklamada, "*Onlar yenilenmenin, ilerlemenin ve gelişimin ardılları olup, yaşam koşullarındaki farklılıklara rağmen özgürlük ve kurtuluş yolunda devrim neferleri haline geldiler.*

Onlar, bize zulmün karşısında nasıl dik durulacağını azim, kararlılıklarıyla bir kez daha göstermiş oldular.

Ünal, Yurdal, Sefkan ve tüm şehit yoldaşlarımızdan aldığımız mücadele bayrağını yükselteceğiz" sözlerine yer veren militanlar, yaşanan OHAL sürecine de dikkat çekti.

Militanların açıklaması şu ifadelerle sona erdi: "*Bizler; OHAL'in politik etkisini ve ağırlığını göz ardı etmeden ama sorunun esasını asla kaçırmadan mücadele yöntem ve araçlarını gerilla mücadelesine dayalı halk savaşına bağlayarak demokratik halk devrimi görevine dört elle sarılacağımızı duyuruyoruz. Tüm işçileri, emekçileri, kadınları, gençleri partimiz TKP/ML'de örgütlenmeye; halk ordumuz TİKKO saflarında savaşı büyütmeye çağırıyoruz.*"

Adamlık sizin, madamlık bizim olsun!

Gün geçmiyor ki Tayyip ve kabilesi cinsiyetçi veya nefret söylemleriyle gündeme gelmesin. Her geçen gün çıtayı yükselten bu zatlar erk düzenin hastalıklı kafasını her gün üretip beslerken biz kadınlar ve LGBTİ+lar ise içimizden birini daha kurban veriyoruz.

Bilal'e anlatır gibi...

Size öyle bir ülke anlatayım ki... Gerçi anlatmaya ne hacet her gün karşılaştığımız haberlerde bizlere gerçekleri Bilal'e anlatır gibi anlatan olaylarla karşılaşıyoruz. Yine de hafıza tazelemek adına sizlere birkaç örnek vereyim. Özgecan'dan mı başlayayım yoksa 9-13 yaşında çocuklardan, 3.5 yaşında ve hatta 9 aylık bebeklerden mi başlayayım? Yoksa Ensar Vakfı'ndaki 45 çocuktan mı? Kocası, sevgilisi, eski kocası, eski sevgilisi, abisi veya babası tarafından katledilen kadınlardan mı yoksa?

Bütün bu insanların tecavüzcüleri, katilleri olan adamlar (erkekler) gibi mi ölmek yoksa bedeni 1 hafta sokakta kalan ama onurundan, değerlerinden vazgeçmeyen Taybet Ana gibi mi? Yoksa halkı, dili, kültürü için silah çatarak ölümsüzleşen ve faşist TC devletinin askerleri tarafından çıplak bedeni teşhir edilen Ekin Wan gibi mi? T. Kürdistanı'nda kentleri yakan yıkan, insanları evlerinde sokaklarında katleden, "adamlar" gibi mi ölmek yoksa TOMA'ların önünde bedenleriyle duvar ören analar gibi, evine baskına gelen çeteci polislerin kurşunlarıyla katledilen Dilek Doğan, Günay Özarslan gibi mi?

Kesinlikle birer madam gibi öldüler

Hangisinin adam hangisinin madam (kadın) gibi olduğunu söyleyecek olursak evet Taybet ana, Ekin Wan, TOMA'lara göğüs gererek direnen analar gibi ya da nefret suçuna kurban verdiğimiz yakılarak katledilen Hande Kader gibi ölenler kesinlikle adam gibi ölmediler! Onlar insanca yaşamak ve ölmek için uğraşırken "adamların" katline uğradılar ve kesinlikle birer madam gibi öldüler. Çocuk yaşta evlendirildikten sonra yine çocuk yaşında doğurduktan sonra ölen 15 yaşındaki kız çocuğu da madam gibi öldü mesela. Sen öyle ölebilir misin Tayyip?

Madamlar olarak diyoruz ki...

Tüm cinsiyetçi söylemlerinize karşı bizler ne daha önce yerlere göklere sığdıramazken 15 Temmuz gecesi erlere işkence yapan, kafasını kesen çetecilerin gibi ne de her gün meydanlarda "idam isteriz" diye kana doymamışlıklarını vurgulayan seçmenlerin/adamların gibi ölmek istemiyoruz. Zaten işte tam da bu yüzden *"adamlık sizin madamlık bizim olsun"* diyoruz!

(**Bir YDK'lı**)

Siyasi tutsak Nergiz'e ses verin!

H. Merkezi: Tahran Evin Hapishanesi'nde tutulan siyasi tutsak **Nergiz Mihemed**'in 6 yıldan 10 yıla çıkarılan cezası için avukatları insan hakları örgütlerine çağrıda bulundu. Sağlık durumu giderek kötüleşen Nergiz Mihemed'in tahliyesi için çağrıda bulunuldu.

İran'da yayın yapan Radyo Zaman'ın haberine göre Tahran Evin Hapishanesi'nde tutulan siyasi tutsak Nergiz Mihemed'in 6 yıldan 10 yıla çıkarılan cezası için avukatları insan hakları örgütlerine çağrıda bulundu. Sağlık durumu giderek kötüleşen Nergiz Mihemed'in özgürlüğü istendi. Avukatlar, "*Nergiz'in tüm eylemleri insan haklarına yönelikti. Nergiz, siyasi tutsaklar, kadınlar, gazeteciler için sürekli eylemdeydi. Bu ülkede özgürlüğün bedeli çok ağırdır*" dedi.

Kürtaj yasak "değil"miş gibi!

2012 yılında o zamanın başbakanı bugünün cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan "Kürtaj cinayettir" demiş, hatta Roboski Katliamı ile kürtajın eşdeğerde olduğunu açıklamıştı. Kadının bedeni üzerinde doğrudan tahakküm kurmak üzere uzun süre kürtaj yasası çıkarılması tartışılmış; ancak kadınlar kürtaj haklarına sahip çıkarak büyük eylemler düzenlemişlerdi. Binlerce kadın sokağa çıkarak bedenleri üzerinde tahakküm kurmaya çalışan zihniyete karşı tepkisini ortaya koymuş; gelen tepkilerle beraber yasa tasarısı geri çekilmişti.

Ancak kürtaj yasağını yasalaştıramayanlar, uygulamada yasağı devreye soktular bile! Yasal olarak hala hak olan kürtaj hizmeti devlet hastanelerinin % 11.8'inde verilmiyor.

Kadir Has Üniversitesi Toplumsal Cinsiyet ve Kadın Çalışmaları Merkezi, Türkiye'deki devlet hastanelerinde kürtaj hizmetleriyle ilgili bir araştırma gerçekleştirdi. "Yasal Ancak Ulaşılabilir Değil: Türkiye'deki Devlet Hastanelerinde Kürtaj Hizmetleri" adlı çalışma, Türkiye'deki devlet hastanelerinin yüzde 11.8'inde kürtaj hizmeti verilmediğini gösterdi.

Araştırma sonucu, kadın doğum bölümleri olan 431 devlet hastanesinden yüzde 7.8'inin isteğe bağlı kürtaj hizmeti veriyor; yüzde 11.8'i kadın doğum bölümleri olmasına rağmen kürtaj hizmeti vermiyor. Eğitim ve araştırma hastanelerinin yüzde 11.4'ünde ise hizmet yok.

Devrime kendini adamak üzerine…

Devrimin gerçek kılınabilmesi için, öncelikle bunu gerçek kılacak kadrolar üretilmek zorundadır. Bu temelde bir dönüşüm, "tarihin olumlu birikimine" havale edilemeyecek kadar önemli, özel politikaları ve yaklaşımı gerekli kılacak kadar acildir.

Adanmışlık, sınırsız katılım demektir. Koşulsuz bir bağlılığı, devrime dair en üst boyutta bir istenci ve engel tanımayan bir azmi koşullar. Ancak, adanmışlığı bir kavram olarak tarif edeceğimiz komünist devrimcilik olunca buna bir dizi kriteri daha dahil etmeliyiz.

Marksizm'in teorik gerçeklerini ve ideolojik çizgisini kavrama ve geliştirmedeki çaba, kitlelerle politik temelde kurulacak düzenli bağ, örgütlü yaşamda ve çalışma tarzında disiplin, faaliyete dair geliştirici ve yaratıcı pratik vb. şekilde özetleyeceğimiz kriterler, üstte bahsettiğimiz militan özelliklerle birleştiği zaman, devrimi somut bir güce dönüştürecek olan kadro gerçekliği açığa çıkmaktadır. Bu kadro gerçekliği kitlelerin bağrından çıkan ve ona dönecek olan kudreti ile yaşamı yönetir. Kadro bu özellikleri ile girdiği her alanda yeni bir kültür ile donanacak ve politik bir müfreze olarak üretim gücü güçlenecektir. Ancak burada dikkate değer mesele, tüm bu tanımların "ideal olan" olarak tabir edilmesi ve güncel realite ile ciddi bir açı farkı barındırmasıdır. TDH'ın bütünü açısından yaşanan kimi yetmezliklere doğrudan işaret eden bu tablo, esas itibari ile önemli bir tartışma konusuna da kapı aralamaktadır.

Şöyle ki, Stalin yoldaşın ifadeleri ile "*doğru siyasal çizgi bir kere belirlendi mi, her şeyi, hatta siyasal çizginin kendi kaderini de belirleyen*" kadrolardır. Ancak geçtiğimiz sayılarda da tartıştığımız, politik çizginin silikleşmesi ve örgütlü çalışma tarzının yitimi meselesinin açığa çıkarttığı tasfiyeci ve bürokrat tarz, ilk ve en kapsamlı etkiyi kadro gerçekliği içerisinde üretmekte; bu da devrimci adanmışlık ve militan ruhun dejenerasyonunu, kadroların niteliksizliğini yaratarak son kertede devrimciliği içi boş küfeye çevirmektedir.

Dejenerasyon…

Kastettiğimiz içerik itibari ile ilk olarak altı çizilmesi gereken mesele, kadro niteliğinden yoksun kadrolar gerçekliğinin yarattığı dejenerasyona dairdir. Bahse konu dejenerasyon, temelde bir önderlik boşluğuna ve doğru bir kadro politikasının eksikliğine işaret etmekte, bunun yarattığı çarpık sonuç, kitle pratiğinden öğrenmeyen, yetersiz ve memur zihniyetli bir kadro yapısı doğurmaktadır. Bu temelde açığa çıkan tablo ise, devrimin ihtiyaçlarına uygun bir örgütsel esneklik yerine kitlelere karşı katı, sekter, değişime kapalı ve iç yapıda liberal, "adamcı", apolitik bir kadro profili açığa çıkartmaktadır.

Mao Zedung'un "*Liberalizm ideolojik mücadeleyi reddeder ve ilkesiz barıştan yanadır; bu yüzden yozlaşmış ve bayağı bir tavra yol açar, Parti ve devrimci örgütler içindeki bazı birimlerde ve bireylerde siyasi soysuzlaşmayı doğurur*" şeklinde ortaya koyduğu liberalizm teşhisi bahsini ettiğimiz dejenerasyona da işaret etmektedir. Komünist kadrolar her şeyden önce politik çizgide sebat eden, onu üreten-sınayan ve örgütlü güce dönüştürendir. Bu, Mehmet Demirdağ yoldaşın ifadesi ile Proletarya Partisi'ni devrime götürmenin formülasyonundan birisidir. Diğer bir ifadeyle bu **"Partiyi korumak"**tır. Liberalizm ve ortaya çıkan siyasal soysuzlaşma ayakları net bir ideolojik çizgi ve doğrudan kitle pratiğinde sınanmışlık temellerine basmayan bir örgütsel faaliyeti ortaya çıkarır. Hal böyle olunca devrimci teori ve politikayı anlamayan, dogmatik, ilkelere yaslanmayan, ancak tüm bunları da ahkam keserek savunan lümpen bireyler ortaya çıkar. Bu tür bireylerin kurutucu ve çürütücü etkisi vardır. Tüm niteliksizlikler burada toplanır ve bu niteliksizlik politika olarak devrim mücadelesini kurutur-çürütür. Son kertede bu durumun üreteceği neticenin, devrimciliği kitlelerin ihtiyacına göre şekillendirmek yerine kendi yetersizliğine göre revize ettiği, bu temelde kabul edilmelidir. Dolayısıyla bu tür bireylerin kendilerini devrime adamadıkları, aksine devrimi kendilerine adayarak devrim mücadelesini değersizleştirdikleri ve devrimci müfrezeyi çürüttüğü aşikârdır. Komünist kadroların "partiyi koruma" görevi kimi zaman bu temelde ortaya çıkar.

Fikirleri değiştirmek, kadrolardan yararlanmak

Burada kısaca çerçevelendirerek örneklendirdiğimiz kadro yapısı, kuşkusuzdur ki, belirli bir çalışma tarzına ve önderlik yöntemine işaret etmektedir. Tren yanlış yola gidiyorsa ya da bir türlü hedefine ilerleyemiyorsa, lokomotifin durumu bu temelde irdelenmelidir. Bu noktadaki öncelikle dikkate değer boşluk, kadro politikasında oluşmaktadır. Şöyle ki, devrimcilik, samimi bir bağı ve adanmışlığı gerekli kıldığı kadar, ideolojik, politik bir niteliği ve siyasal kapasiteyi de gerekli kılmaktadır. Mao'nun "*Önderlik son tahlilde iki temel sorumluluğu içerir: fikirleri geliştirmek ve kadrolardan iyi yararlanmak*" tanımı, sorunun hem bir ideolojik-siyasi gerilik sorunu olduğuna hem de soruna karşı müdahale edilememesinin, müdahale misyonuna sahiplerin sorunun merkezi olduğuna dikkat çekmektedir.

Bu temelde örgütsel demokrasiyi, eleştiri-özeleştiri mekanizmasını dinamik şekilde işletmeyen bir yapının, "profesyonel yöneticiler" ile "bireye örgütlenenler" ikilisinden ibaret olduğu açık bir gerçeklik olarak karşımıza çıkar. Net olan şudur ki, MLM ilkelere göre örgütlenmeyen, ideolojik donanımdan yoksun, kitle pratiğini örgütsel olarak dönüştürücü bir güç şeklinde kavramayan bir yapının ürettiği örgütlülüğün, son kertede örgütsüzlüğe dönüştüğü görülmelidir. **Zira devrime hizmetini liyakatle yerine getiremeyen bir politik organizasyon, günden güne örgüt niteliğini kaybetmeye mahkumdur.** Bu temelde sıkıntıya dair Stalin Kadrolar Üzerine adlı makalesinde, "*Kurtulmak zorunda olduğumuz (…) çalışmamızı frenleyen, onu güçleştiren ve ilerlememizi engelleyen iki militan tipimiz daha var. Bu militanların birinci tipi, geçmişte hizmet etmiş, şimdi de büyük adamlık taslayan kişilerdir; bunlar, parti ve Sovyet devleti yasalarının kendileri için değil, avanaklar için yapıldığını düşünürler. (…) Sovyetler iktidarının geçmişteki hizmetleri yüzünden kendilerine çatmayı göze alamayacağını umuyorlar. Bu kendini beğenmiş büyük beyler, kendilerini yeri doldurulamaz sanıyorlar ve ceza görmeksizin yönetici organların kararlarına karşı gelebileceklerini sanıyorlar. Bu militanlara nasıl davranmalı? Hiç duraksamadan, geçmiş hizmetlerine hiç bakmadan, bunları yönetici görevlerden almak gerekir. (…) Şimdi de ikinci tipe bakalım. Gevezelerden söz etmek istiyorum, namuslu gevezeler de diyebilirdim, evet bu namuslu, dürüst, Sovyet iktidarına bağlı, ama ne olursa olsun bir şeyi düzenlemek, yönetmek ellerinden gelmeyen adamlardan (…)*" şeklinde tanımlamakta ve saflarda yaratılan dejenerasyonu özetlemektedir.

Sonuç olarak, devrime adanmışlık, ihtiyaç duyulan militan kişiliğin temel kriterlerinden birisidir. Ancak, bu adanmışlık MLM ideoloji ile beslenmeyip, kitle pratiğinde sınanmadığında; örgütlü yapı, kadroların fikir ve inisiyatiflerini açığa çıkartabilecekleri demokratik kanallarla örülmediğinde, örgütlülük tekkeye dönüşmeye, faaliyet ise günü kurtaran pratiklerin dışına çıkamamaya mahkûmdur. Devrimin gerçek kılınabilmesi için, öncelikle bunu gerçek kılacak kadrolar üretilmek zorundadır**. Bu temelde bir dönüşüm, "tarihin olumlu birikimine" havale edilemeyecek kadar önemli, özel politikaları ve yaklaşımı gerekli kılacak kadar acildir.**

Ekonomik kriz ve kaos

Ekonomik kriz ve kaos, kapitalist-emperyalist sistemin doğasında mevcut. Klasik anlamda kapitalist-emperyalist sistem, üretim anarşisinden kaynaklı olarak ekonomik krizler yaratır. Öz itibariyle kapitalizmde ve dolayısıyla onun üst aşaması olan emperyalizmde krizler-kaos esastır, belirleyicidir. Krizlerin olmadığı, kapitalist emperyalist sistemin üretimsel olarak rahat, başarılı ve istikrarlı olduğu dönemler tali, geçici ve kısa sürelidir. Her yerde her alanda olduğu gibi burada da diyalektiğin "zıtların birliği ve mücadelesi" ilkesi geçerlidir, başka türlüsünü düşünmek de mümkün değildir zaten.

Kapitalist emperyalist sistem krize girdiğinde, sömürge, yarı-sömürge ülkeler de bağımlılık ilişkilerden dolayı doğallığında, kendiliğinden bu krizlerden kaçamaz, kaçınamaz. Hatta bu krizlerin yarattığı zararların en ağır bedellerini bu ülkeler öder. Aslında bu bedelleri sömürge, yarı-sömürge ülkelerin yoksul emekçi halkı öder.

Dünyanın bir ekonomik kriz içinde olduğunun söylendiği, Suriye ve Irak'ta savaş çığlıklarının atıldığı, 15 Temmuz darbe girişiminin üstünden kısa bir süre geçtiği şu günlerde Türkiye'de **Moody's, Fitch, SP** adlarını oldukça fazla duymaya başladık. "Kredi notu", "BBB-(eksi)", "negatif görünüm" televizyonlarda duyduğumuz, gazetelerde okuduğumuz tanımlamalar içinde en fazla yer kaplayan tanımlar oldu son haftalarda.

Moody's, Fitch, SP nedir, ne işe yarar?

Moody's, Fitch, SP kredi derecelendirme kurumları olarak adlandırılan şirketlerden sadece üç tanesi. Bu şirketler, anlaşmalı oldukları ülkelere çeşitli kademelerde not verirler. (Bazı durumlarda anlaşmalı olmadıkları ülkeleri de takip ederek değerlendirirler.) Var olan parasından faiz yoluyla, spekülasyonlar yaparak daha fazla para kazanmak isteyen rantiyeciler, faizciler, spekülatörler ve bazı yatırımcılar bu kredi derecelendirme kuruluşlarının verdikleri notlara göre ya not verilen ülkeye giderler ya da o ülkeden kaçarlar. SP daha önceleri Türkiye'nin kredi notunu düşürerek "yatırım yapılamazlar" sınırına-seviyesine çekti.

SP'yi son günlerde Moody's izledi. Moody's de Türkiye'nin notunu "yatırım yapılamaz" sınırına çekti. Görünüm olarak da "negatif" yönlü olarak değerlendirdi. Bu not sisteminde bundan sonrası "çöp" olarak değerlendiriliyor. Bu durum bu notu almış ülkenin ekonomik olarak değersizliğini ifade ediyor ki bu da Türkiye'de siyasetçilerin ağzından sıkça duyduğumuz "muz cumhuriyeti" olma niteliğinden başka bir şey değil. Fitch altı aylık değerlendirmeler için yaptığı Türkiye ile ilgili not açıklamasına 2-3 aylık süre var. Ancak bu üç kurumdan ikisinin olumsuz yönde not açıklaması "yatırımcı"ların tavır alması için yeterli oluyor. Bundan dolayı Moody's notundan sonra Türkiye'de cumhurbaşkanı, başbakan ve çeşitli kademelerden yöneticiler "**Moody's de kim oluyormuş?**", "**Bize notu esnafımız verir**" mealli cümleler kuruluyor. Ancak birkaç gün içinde yaşananlar olayların hiç de öyle "dayılandıkları" gibi olmadığını gösterdi.

Yukarıda belirttiğimiz gibi Moody's, Fitch, SP'nin notları Türkiye'ye girecek/çıkacak sıcak paranın (nakit-likit) durumunu belirliyor. Üretmeyen bir ülke olan Türkiye'nin ekonomik çarklarını döndürebilmesi için bu sıcak paraya ihtiyacı var. **Burada üretimden kasıt üretim araçlarını üreten üretimdir.** Türkiye üretim araçlarını üretmekten çok uzak, üretken olmayan üretim gerçekleştirmektedir. Montaj sanayi, dayanıklı tüketim malları (buzdolabı, televizyon vb.) üretmek, inşaat sektörü vb. üretken olmayan üretim içerisine girer. Ağır sanayisi olmayan, tarımı emperyalistler ve onların yerli işbirlikçileri tarafından tasfiye edilmiş, tarıma dayalı hafif sanayisinin cenaze namazı çoktan kılınmış, hayvancılığı ölmüş, Arjantin'den canlı hayvan ithal eden bir ülke olan Türkiye'nin ekonomik çarkları ancak dışarıdan gelen sıcak parayla dönebilir. Tabii bunun da bedelleri var ve olacak!

Kredi derecelendirme kuruluşlarının not indirmesinin Türkiye'ye ve Türkiye'de faaliyet sürdüren Türkiye kökenli "işletmelere" etkisini birkaç yönden değerlendirebiliriz.

Türkiye'deki bankalar, fabrika sahipleri "üretim" içinde belli bir büyüklüğü işgal eden işletmeler yurtdışındaki diğer bankalardan ve kredi sağlayan kuruluşlardan borçlanarak belli bir faiz karşılığında "kredi" alırlar. Sonra bu paraları ülke içerisinde ya belli bir faizle kredi olarak verirler ya da faaliyet sürdürdükleri alanlarda yatırım amacıyla kullanırlar. Bundan dolayı Moody's, Fitch, SP'nin Türkiye'nin notunu düşürmesinin ardından yurtdışı kaynaklı kredilerin maliyetleri artmış oldu. Bu maliyet artışı iki yönlü gerçekleşti. Birincisi borçlanma faizleri arttı. Bu durum, Türkiye'nin notu düşürüldükten sonra gerçekleşti. İkinci olarak da, not düşmesinden kaynaklı olarak doların TL karşısında değer kazanması ile gerçekleşti.

Doların TL karşısında değer kazanmasının nedeni Türkiye'nin notu düştükten sonra spekülatörlerin, rantçıların, faizcilerin ülkeden kaçıyor olmalarından kaynaklı 20 Eylül'de 2.98 TL seviyesindeyken 13 Ekim'de 3.11 TL'yi gördü. Bu kur artışı da döviz cinsinden borçlananlara ekstra maliyetler getirdi. Commerzbank'a göre yıl sonuna kadar Dolar 3.20 TL'yi bulacak. (14.10.2016 Cumhuriyet)

Kredi derecelendirme kuruluşları tarafından Türkiye'nin notunun düşmesiyle birlikte sıcak paranın Türkiye'yi terk etmesinden dolayı yükselen dolarla birlikte cari açıkta da artış kaçınılmaz hale geldi. Yurtdışına satılan mal ve hizmetlerle yurtdışından alınan mal ve hizmetler arasındaki fark olan cari açık (dış ticaretle karıştırılmamalıdır) yurtdışından alınan mal ve hizmetlerin hem oransal büyüklüğü hem maliyet artışı hem de fiyatsal yüksekliğinden kaynaklı artık gösterecektir. Bununla birlikte uzun süredir cari açığın belli bir seviyede kalmasının nedeni olan petrolün 20-30 Dolar dolaylarından 50 Doların üstüne çıkmış olması da cari açığın büyümesinde etkili olacak. Rusya ve S. Arabistan'ın piyasaya sürdükleri petrolü önümüzdeki süreçte azaltacaklarını duyurmaları bile petrolün varil fiyatının 50 Doların üstüne çıkmasına yetti. Bazı ekonomi analistleri tarafından petrol fiyatlarının 2017'de 70 Dolar düzeylerine çıkabileceğine işaret ediliyor. Türkiye mecburen petrol ihraç etmek zorunda. Ödemeleri de dolar üzerinden yapacağından hem petrol fiyatlarının artması hem de TL'nin dolar karşısında erimesi cari açığı hızlı bir şekilde artıracak. Nisan ayında cari işlemler açığını 2016'da GSYH'nın % 3.6'sı, 2017'de ise % 4.1'i olarak öngören IMF, açık tahminlerini 2016 için % 4.4, 2017 için % 5.6 olarak revize etti. Elbette alınan mal ve hizmetlerin ücretlerinin bir gün ödenmesi gerekiyor. Tükettiklerin ürettiklerinden fazla ise çöküş ve iflas fazla uzakta değildir.

Ekonomik büyüme hayal!

Moody's ve SP'nin not indirmesinin dışında Türkiye'yi bekleyen kabuslardan biri de FED'in Aralık ayında faiz artırma kararı. Eğer FED faiz artırma kararını yaşama geçirirse ve bu artış belli bir çizginin üzerinde olursa, o zaman dünyanın her köşesindeki doların Amerika'ya dönmesi riski var. IMF küresel ekonomiye yönelik 2016 ve 2017 büyüme beklentisini sırayla % 3,1 ve % 3,4 olarak açıkladı. Gelişmiş ülkelere yönelik büyüme tahminini ise 2016 için % 1.8'den % 1.6'ya indirdi. Küresel büyüme % 5'in altında gelişmiş ülkeler için ise büyüme % 3'ün altında kaldığı sürece dünyada ekonomik istikrardan bahsetmek olanaksızlaşıyor. Dünyanın ekonomik olarak büyüyemediği, dolayısıyla en iyimser haliyle resesyon denen süreçte olduğu bir dönemde Türkiye'nin ekonomik olarak büyümesinden bahsetmek hayal olur. Bu pozisyon içinde bir de TC Merkez Bankası'nın siyasi kararlar doğrultusunda faiz indirimine devam etmesi (ki TÜSİAD gibi kurumlar bunu istiyor) Türkiye'den sıcak para çıkışını artıracaktır.

Kredi derecelendirme kuruluşlarının Türkiye'nin notunu düşürmesinin etkileri cari açığın artması ve yurtdışından alınan kredilerin maliyetlerinin artması, sıcak paranın Türkiye'den kaçması ve doların TL karşısında değerlenmesiyle sınırlı kalmayacaktır. Bu etkiler bile Türkiye'nin kabuslar görmesine yetmesine rağmen asıl etkiler reel sektörler denen sektörlerde ve günlük yaşamda kendisini gösterecek. Borçlarını ödeyemeyen şirketlerin kapanması, işçi çıkarılması gündeme gelecek, işsizlik oranlarının zaten çok yüksek olduğu bugünler mum ile aranacak. Yeni yatırımlar gerçekleştirilemeyecek, bu durum da işsizliği artıracak. Enflasyonda çift haneli eski günlere geri dönülecek. Yoksul emekçi halkın alım gücü giderek azalacaktır.

Tarihin en büyük hapishane grevi ana akım medya tarafından görmezden geliniyor!

“Neredeyse şunu söylemek istiyorum, şiddet olursa bu medyanın sucu. Grev yapan isçilere şu mesajı veriyorlar; ‘Sadece işler çirkinleşirse sizi haber yaparız.”

24 eyaletten binlerce tutsak, “**Amerika’da köleliğe hayır!**” şiarıyla Attica Hapishane isyanının 45. yılında birlik olmak, örgütlenme hakkı, daha iyi koşullar için ve hapishanelerdeki mevcut çok düşük ücrete çalıştırma sistemine karşı 9 Eylül’de greve başladı. Fakat bilinmelidir ki ana akım Amerikan medyası, tarihin en büyük iş bırakma eylemini görmezden geliyor. Bir haftadır The New York Times, Washington Post, NBC News, ABC News, MSNBC, Fox News, CNN ve NPR gibi yayın kuruluşları hapishane grevine hiç yer vermediler.

Grevin başladığı dönemle paralel olarak CNN “Cliton’ın kopyası” üzerine hikayeler anlatırken, New York Times ise saçını sıfıra yakın kestiren kadınlara sayfalarını ayırdı. ABC News ise kendi iş ortağı Disney’in yakında vizyona girecek olan filminin fragmanını vermekle meşguldü. İşçilerin örgütlediği daha önce görülmemiş büyüklükteki greve yer verecek zamanın ve gazete sayfalarının varlığı aşikarken, bu grev için alan yaratılmadı. The Nation, City Lab, Engadget, Money Watch, Buzzfeed ve Thursday, The Wall Street Journal gibi bir avuç medya organı dışındaki diğer büyük ölçekli kuruluşlar, haber ve internet ağları sessiz kaldı.

Grevin örgütleyicilerinden ve aynı zamanda **Örgütlü Tutsak İşçiler Komitesi**’nin medya eş başkanı olan **Azzurra Crispino**’yla telefonda konuştuğumuzda, kendisi medyanın ileride grevi haberleştirmesinden de umudu kesmişti. Fakat birkaç telkinden sonra, dört yıllık kölelik karşıtı tutsakların şikayetleri medyada yayımlandı. Onun en net olduğu konu, grevlerin özünün dışına taşınabildiği kadar haberleştiriliyor olması ve bu şekilde medyanın eylemleri barışçıl bir direniş olarak yansıtıyor olmasıydı ama bu olanaksızdı. Crispino “*ben bir pasifistim ve direnişlerin barışçıl şekilde kalmasını isterim*” diye konuştu. Greve engel olmak isteyen hapishane yetkililerine dayanarak şöyle söylüyordu; “*Ama ana akım medya açısından yerde kan lekesi olduğu zaman hapishaneler gardiyanların yaralandığını rapor etmek zorundalar. Böylelikle grevlerin gerçekleştiğini inkar edemiyorlar. Crispino’nun konuştuğu birkaç muhabir, çoğu hapishane sözcüsünün grevlerin olduğunu reddettiğini belirtti ve ekledi medya resmi hapishane sözcülerine mi inanacak yoksa tutsaklar mı?*”

Güç dengesizliği ve medyanın taraflı tutumu kriminal mahkumların sesini duyurmasına bir engel daha koyuyor. Özünde, hapishane grevlerinin yayınlanması, tıpkı diğer protesto eylemleri gibi, meseleyi özünden koparıp şiddet eylemlerini ve mülkiyete zararı ilk sıraya koyan ve açlık grevleri ve iş durdurma gibi barışçıl eylemleri gözardı eden, kötülüğe teşvik edici bir yapıya sahip.

Bu dinamik 3 Eylül olayında, özel güvenliğin petrol hattını protesto eden kızılderililerin üzerine köpekleri kışkırtmasından ve yaralanan protestocuların fotoğraflarının sosyal medyada yayılmasından da görülebilir. O sırada “şimdi sadece demokrasi” adlı görece küçük sol görüşlü bir haber şovu, AP ve UPI gibi kaynaklar olayı kaydetti. Ancak günler sonra, medya olayı “çatışmalar” adıyla lanse edince, çok büyük bir sıklıkla New York Times, CNN ve NBC gibi ana akım medya kuruluşlarında olayla ilgili makaleler yayımlanmaya başladı.

Bu yanlışı teşvik eden yapı, tam olarak toplumdan izole edilmiş hapishanelerde bile daha çok dile getiriliyor. Yalnızca şiddet eylemleri olduğunda hapishaneler dikkat çekmeye başlıyor. Aynı dinamik tutsaklar hücreye hapsedildiğinde, bedensel işkenceye uğradığında, malları yağmalandığında, sık sık hücreleri basıldığında ya da dışkıyla veya kanla kaplandığında çalışıyor. Aynı şekilde Crispino, medyanın her defasında barışçıl eylemleri görmezden gelerek, eylemlerin yönünü isyana ve mala zarar vermeye doğru kışkırttığını belirtiyor. Fakat bu ana akım medyanın ilgisizliğini tam olarak açıklamıyor. Yukarıda bahsedildiği gibi birkaç medya organı yapabildikleri ölçüde grevlere yer verebildi. Dolayısıyla konunun derlenmesi için yeterli bilgi yokmuş gibi düşünülemez.

Olası sebeplerden birisi, kurumsal medya organlarının en büyük reklamcılarının hapishane emeğini kullanıyor olmasıdır. Dolayısıyla problemi aydınlatmanın önünde büyük bir engel var. America, Chevron, Eli Lilly, GEICO, McDonald’s, ve Walmart gibi şirketlerin hepsi hapishane emeğini kullanan, kurumsal medya organlarının sponsorları. Yani onların ticari kaygılarını kalpten anlayabiliriz. Hapishane emeğini kullanan şirketlerden birisi olan Verizon, ana akım medya şirketlerinden Yahoo ve Huffington Post’un da sahibi. Moskova menşeili Russia Today medya kuruluşu, Crispino ile konuşan tek kablolu haber kanalı ve bildiğimiz kadarıyla grevleri yayımlayan tek organ.(…)

Bugüne kadar OTIS ile ilgili yapılan tüm haberlerin, bu hareketi olumlayanlar bile OTIS’un geniş politik amaçlarını göz ardı ettiler. OTIS’in politik amacı reform değil, modern kölelik sisteminin komple kaldırılması.

Crispino “*OTIS, kölelik sisteminin komple kaldırılmasını savunan bir örgüt*” diye ekledi. “*Sistemi komple kaldırma tamamen göz ardı edildi. Bu ilginç çünkü insanlar bunun hakkında sorular soruyor ve bunun yerine bizim ne önerdiğimizi soruyorlar. Ancak kimse ideoloji hakkında konumsak ya da yazmak istemiyor. Medya ideolojiye, toplumun temel aksiyomları üzerine daha derin düşünceleri tartışmaya, ABD’nin dünya nüfusunun % 5’ine sahipken neden dünyadaki tutsak nüfusun % 25’ine sahip olduğunu tartışmaya alerjik. Belki 800 kelimelik yazı insanlara çok karmaşık geliyor diye medya bu meselelerle ilgilenmiyor ancak madenlerde çalışan insanlar için sinir bozucu*.”

Grev ikinci haftasına giriyor. Belki ana akım medya ve televizyon kanalları okumaya değer yazıları olan Wall Street Journal veya diğer aktivist medya kuruluşlarını dikkate alıp kısaca tarihteki en büyük hapishane grevini haberleştirir. Öyle olmazsa Crispino öteki taktiklerin daha yaygın olmaya başlayacağını düşünüyor.

“Neredeyse şunu söylemek istiyorum, şiddet olursa bu medyanın sucu. Grev yapan isçilere şu mesajı veriyorlar; ‘*Sadece işler çirkinleşirse sizi haber yaparız*.”

Filipinli Maoistler silah bırakmayacaklarını söylediler

H. Merkezi: Filipinli Maoist gerillalar, Filipin devletiyle barış anlaşmasına varılsa dahi silahlarını bırakmayacaklarını söyledi. Filipin devleti ve Filipinler Komünist Partisi, otuz yıldır süren ve 40 binin üzerinde insanın öldüğü çatışmaların sona ermesini hızlandırmak üzere geçtiğimiz ay Oslo’da süresiz tek taraflı ateşkes ilan etmişlerdi.

Barış görüşmelerine katılan Ulusal Demokratik Cephe temsilcisi **Luis Jalandoni**, Yeni Halk Ordusu’nun silahsızlanma konusunu kabul etmediğini ifade etti. 2014 yılında ulusal mücadele yürüten Moro İslami Cephesi, hükümetle barış anlaşması imzalamış, bu anlaşma sonucu ordusunu dağıtarak silahlarını bırakmışlar, karşılığında ise güney bölgesinde otonomi hakkı kazanmışlardı.

FKP ile devlet arasında 1986 yılından bu yana uzun soluklu kesintilere karşın Norveç devletinin aracılığıyla barış görüşmeleri sürmekte. 26 Ekim’de taraflar Oslo’da bir kez daha biraraya gelecekler.

"Uşaklıktan kurtuluş için erkekliğimizi öldürmek..."

Cengiz yoldaşın kaleminden Huriye Çıtak ve tüm kadın şehitlerimiz anısına...

Proletaryanın bir sınıf olarak tarih sahnesine çıkması ve sınıf bilinci ile ayaklarının üzerine doğrulması ile birlikte sömürücü sınıflara karşı verilen mücadele de başlamış oldu. Bu mücadelede proletaryanın en güçlü silahı kuşku yok ki **komünist partisi** ve onun önderliğindeki **emekçi yığınlar**dır.

Enternasyonal proletaryanın Türkiye kolunda ise tarih 1972 Nisan'ında yazılmaya başlandı. Dönem açısından birçok ilki içinde barındıran bu eşsiz tarih yazımı, dünyayı temellerinden sarsmanın fitilini ateşlemiş oluyordu. Bu uzun tarih boyunca, kadınlar da proletarya partisi saflarında yerlerini almakta tereddüt etmediler. Meral'den Huriye'ye, Suzan'dan Mehtap'a, Sefagül'den Çiğdem'e onlarca yoldaşımız bir yandan kadına biçilen kara yazgıyı ters yüz etmenin örneklerini sergilerken diğer yandan da kendini değiştirmenin sembolü, dünyayı değiştirmenin öznesi oldular. Ve, malum kadınlar için ne kendini değiştirmek ne de en yakınımızı-yanımızdakini ve dünyayı değiştirmek hiç de kolay değil. Çünkü devrimci kadınlar bir yandan sömürücü egemen sisteme karşı savaşırken bir yandan da hayatın her alanına sinmiş olan erkek egemenliğine karşı bulundukları her noktadan savaşmak zorundalar. Örgütlü kadınlar açısından bu, **bulunulan nokta** örgütün ta kendisidir. Yani örgütlü kadınlar, bir yandan erkek egemen sisteme karşı yaşama-var olma mücadelesi verirken bir yandan örgütlerinde de benzer bir savaşım vermek zorundadır. Bu işin bir yanı... Ancak işin diğer yanında da örgütlü erkek yoldaşlar var. Aşağıdaki yazı **21 Ekim 2015** tarihinde Dersim'de şehit düşen **Cengiz İçli** yoldaşın erkekliği ile hesaplaşmasını içermekte ve örnek teşkil etmektedir.

***

Toplumsal cinsiyet konusuyla örgütümüzün tanışmasının üzerinden önemli bir zaman geçmiş bulunuyor ancak bizlerin bu konudaki gelişimi oldukça zayıf ve yetersizdir. Toplumsal cinsiyet dediğimizde biyolojik cinsiyetten farklı olarak ataerkil sistemin kadına ve erkeğe biçtikleri roller aklımıza gelir. Yaşam bu roller ekseninde devam eder ve bu roller, erkek egemenliğinin her seferinde daha güçlü perçinlenmesiyle devam eder.

Geçmişte meseleyi ele alışımız kadın sorunu eksenindeydi. Bu anlamda sorun oldukça dar bir şekilde sadece kadınların ezilmeleriyle ele alınıyordu. Kadınların sınıfsal, ulusal çelişkilerinin yanında cins olarak da sömürülmeleri ekseninde bir yaklaşım gösteriyorduk ancak meselenin bütün halk kesimlerini etkileyen boyutlarıyla ele almıyorduk. Sanki biz devrimci erkekler olarak ataerkil sistemin kazandırdığı özellikler devrimciliğimizi kirletmiyormuş, silikleştirmiyormuş gibi kendiliğinden bir şekilde ele alıyorduk. Bu da bu sorunu sadece kadınların sorunu olarak görmemize, sorun karşısında ***edilgen*** ve ***duyarsız*** kalmamıza yol açıyordu. Ancak toplumsal cinsiyet dediğimizde bize biçilen rollere uygun yaşamayı anlıyorsak, ne kadar devrimci olursak olalım erkekler tarafı olarak bu rollerden azade değiliz. Dahası can bedeli mücadele yürüttüğümüz sistemle olan bağımızı da göstermektedir bu durum. Yani bir yandan bu sistemi yok etmek için canla başla mücadele ediyoruz; öte taraftan da sistem tarafından bize çizilen roller en fazla esasa denk düşmeyen biçimde törpülenerek ve yeni bir formda üretilerek inceltilmiş bir biçimde yaşam bulmasına olanak sunuyoruz. Her geçen zaman zarfında bu çok daha fazla anlaşılır olmaktadır bizim için.

Kadın örgütlülüğümüzün çabaları sonucu her ne kadar yine oldukça yetersiz bir konumda da olsak her meselenin kadın yüzünün olduğu konusunda bir ortaklık sağlanmış durumdadır. Ancak bu her sorundaki kadın yüzünün biz erkekler tarafından kavranışı bir hayli yetersizdir. Ataerkil bir sistemden ve onun özelliklerinden bahsediyorsak, devrimci erkekler olarak bizler de kendi amaçlarımıza uymayan bir dizi sisteme ait özelliklerin kendimizde oluştuğundan bahsediyoruz demektir. Bu anlamıyla erkekler olarak da bu sistem tarafından kadınlar kadar olmasa da ezildiğimizi ya da ***devrimciliğimizin kirletilmişliğini*** fark etmeliyiz. Bunun için her sorunun kadın yüzü vardır anlayışının bizim cephemizden her meselenin erkek yüzü vardır noktasına ulaşması gerekir ve bu erkek yüzle hesaplaşmazsak, kendimizdeki erkek egemenliğine yönelmezsek hedeflerimize ulaşamamış oluruz. **Şunu çok net bir şekilde vurgulamalıyız ki kendimizdeki erkekliği öldürmeden ve yeniden yaratmadan devrimciliğimiz sürekli sakat kalacaktır.** Kendi içerisinde de düşmanımızla ortaklığı koruduğu oranda o saflara riayet etmek de sanıldığı kadar bizlere uzak da değildir. Partimizin tarihi bunun sayısız örnekleriyle de doludur.

Ataerkil sistem kadına yaşam hakkı tanımazken, onu en fazla hizmet etmekle yükümlü kılmıştır. Erkeğin kölesi ya da hizmetçisidir. Toplumdaki yaşamdan bütünüyle çıkartılarak dünyasının evle sınırlanmasına yol açmıştır. Peki bu durumda sistemin biz erkeklere biçtiği rol nedir?

Ataerkil sistemin halk saflarındaki erkeklere biçtiği rol tam da uşaklık rolüdür. Uşak bilindiği gibi malikanenin her türlü işini yapar. Öyle ki uşak çoğu zaman çıkarını efendisinin çıkarına sımsıkı sarılmakta bulur. Uşaklık en nihayetinde kendisine olan saygısını yitirerek, tüm çabasını efendisinin çıkarlarını korumaya adamıştır. Doğal olarak uşak diğer hizmetçiler tarafından da sevilmez. Aynı zamanda kraldan çok kralcı olduğu için başkalarının gözünde beş para etmez bir kişiliktir. Bu sistem içerisinde erkeğin özellikleri de budur. Uşağa efendisi tarafından sınıflı bir iktidar alanı verilmiştir ve bu uşak, diğer hizmetliler üzerinde bu iktidar alanı sanki kendisinmiş gibi dilediğince kullanır: tabii ki sınırları efendisi tarafından çizilmiştir.

Başka bir benzetme de daha güncel bir örnek olarak sistemin bize verdiği rol ustabaşılıktır. Bilindiği gibi ustabaşının en önemli görevi fabrikada düzeni sağlamaktır. Patronla işçiler arasında patronun lehine köprü olmaktır. Fabrikadaki ustabaşılar patronun çıkarını en güçlü şekilde savunanlar arasından seçilir. Doğal olarak diğer işçilerin sömürüsünden pay da verilir. Daha doğrusu statü olarak onların görece üstüne çıkarılır. Ancak biraz bilinçlenen bir işçi açısından onun değeri beş para etmez. Onun değeri ancak bilinçlenmeyen bir işçinin gözünde vardır. Çünkü aynı işçi, patronunu da kendisini sömüren olarak görmez, aksine kendisine ekmek veren olarak görür.

Bu sistemde erkekler olarak konumumuz bu örnekteki uşak ve ustabaşı gibidir. Bize verilen iktidar alanlarını kendimizinmiş gibi kullanırız ve kadın üzerinde her türlü hakkı kendimizde görürüz. Bu anlamıyla bizim kişiliğimiz ideolojik olarak pek saygı duyulacak özellikler barındırmaz. Aksine bu sisteme tabi olduğumuz oranda iktidar alanlarımız vardır. Bu durum bizim bilinçlerimizi de etkilemiştir. Sistemin bu en köklü kurumuyla hesaplaşmadan devrimcilik yapmaya çalışıyoruz ancak sınıflı toplumların ürettiği erkek egemenliği ve ataerki hiçbir şekilde sistemin ortadan kaldırılmasıyla yok olmaz. Aynen burjuvazi gibidir. Nasıl ki burjuvazi devrilmesine rağmen, nesnel zemin burjuvaziyi tekrardan üretip, sosyalizmden geriye dönüşlere yol açtıysa, sistemin devrilmesi erkek egemenliğini tek başına ortadan kaldırmaz. Aksine bunu yeniden yeniden üretme zeminine de sahiptir.

Ataerkiyle güçlü bir şekilde hesaplaşmadan biz erkeklerin devrimciliği ***yetersizdir, eksiktir, kirlidir***. Öncelikle bunun kabul edilmesi gerekir ki sorunları aşmaya çalışalım. Ancak bizler bize verilen sus payına büyük bir nimetmişçesine sıkı sıkıya sarılıyoruz. Bunun doğal sonucu göğün yarısı olan kadın kitleleriyle aynı temelde eşitlenerek, aynı temelde mücadele yürütmenin de önüne geçmiş bulunuyoruz.

Her kavramın bir burjuva-feodal bir de devrimci-proleter anlamı vardır. İhanet gibi, intihar gibi… Halkın mücadelesine sırt çeviren türden ihanet vardır, bu tür bir ihanet her türlü lanetlenmeyi hak ediyordur. Ancak bir de sistemle olan bağlarımıza ihanet vardır ki her türlü devrimcileşmeyi doğuracağı için en önemli görev olarak önümüzde durmaktadır. Bir devrimci erkekler, devrimciliğimizin en doğal gereği olarak ***erkekliğimize ihanet etmedikçe*** sistemle olan bağımızı da içten içe koruyoruz demektir.

Günümüzde kapitalist-emperyalist sistemin gelişme düzeyi, halk kitlelerinde rızayı üretebilecek bir dizi ideolojik aracı da beraberinde getirmiştir. Bunun için geçmiş dönemlerin devrimcileriyle kıyaslandığında bizim işimiz oldukça zorludur. Ancak bu hiç de bu sistemin baki olduğu, yıkılmayacağı anlamına gelmez. Bu sistemin yıkılması için en başta ideolojik olarak oldukça güçlenmemiz gerekiyor.

Kimlerin devrimci olma potansiyelleri daha güçlüdür? Sistemle en fazla çelişki yaşayan kesimlerin... Bu anlamda biz erkeklerin kadınlara göre sistemle yaşadığımız çelişki daha zayıftır. Bu durum, aslında bizlerin devrimcileşme potansiyelinin kadınlara göre daha zayıf olduğunu gösterir. Bunun için de erkeklerin devrimcileşmesi için daha özel bir yoğunlaşmaya, kendimizdeki zaafların üzerine daha güçlü bir şekilde gitmeye, ideolojik donanımımızı güçlendirmeye, bu donanımı pratikleştirmeye ihtiyaç vardır.

Devrimcileşmek en başta nitelik gerektiriyor. Bizdeki erkeklik bizim devrimciliğimizin niteliğini doğal olarak düşürüyor. Kendimize yoğunlaşmak, kadınlardan ve kadın örgütlülüğümüzden gelen eleştiriler karşısında güçlü adımlar atmak, erkekliğimizi öldürecek her türlü adımı atmak için yoğun bir çaba içerisine girmek… Bizlerin bu konudaki görevlerimizin başında geliyor.

Hiçbir şekilde eğip bükmeden, sorunu kadın yoldaşlar üzerinden tartışmadan kendi gerçekliğimizi masaya yatırmak, erkekliğin yarattığı toplumsal ve örgütsel sorunlarla yüzleşmek bir devrimcileşme atılımı yapmamız için olmazsa olmazlarımızdandır. Bu konudaki her gerici tutum bizi sisteme bağlayan bir bağdır.

Geçmiş dönem açısından bu konuda mazeretimiz olabilirdi! Ne de olsa partimiz ve kadın örgütlülüğümüz bu konuda güçlü değildi. Bu anlamda kendimizi bu yönlü sorgulamamak sistemle doğal bir bağ kursa da yine de kendi içinde devrimcileşmemizi olumsuz/negatif etkisi günümüze göre daha az oluyordu. Her ne kadar örgütümüz yolun başında olsa da artık soruna daha farklı bakmaya başladığımız yerde kendimizi sorgulamamanın getireceği sorunlar, çelişkiler bizleri düşmanın safına atmakla güçlü bir şekilde sonuçlanabilir. Neden böyle söylüyoruz? Çünkü egemenlik alanlarımız daralıyor, dahası ortadan kaldırmak için bir mücadele yürütmeye başlıyoruz. Ya kendimizle hesaplaşacağız ya da bu alanımızın daralmasına itiraz ederek, alanımızın geniş olduğu yerlere kaçacağız. İşte, alanımızın geniş olduğu yer de sistemin kendisidir. Onunla uzlaşmaktır. Bu da bizim için bir ölümdür. **Böyle ölmektense erkekliğimize ihanet etmek devrimciliğimizin en doğal gereği olmalıdır.**

Bu sistemde erkekler olarak konumumuz bu örnekteki uşak ve ustabaşı gibidir. Bize verilen iktidar alanlarını kendimizinmiş gibi kullanırız ve kadın üzerinde her türlü hakkı kendimizde görürüz.

Kavgada Ölümsüzleşenler

Hızıralan Şehitleri

1 Kasım 1999 tarihinde Tokat'ın Erbaa ilçesi Hızıralan mevkiinde TC askerlerinin pususu sonucu **Barış Aslan** ve **Cem Ergüldü** ölümsüzleşti. Yozgat'ın Sorgun ilçesine bağlı Karabağlı köyünde dünyaya gelen **Barış Aslan**, 1991 yılında Almanya'da yaşayan babasının yanına yerleşti ve burada Proletarya Partisi ile tanıştı. Hem okula giden hem de mücadele yürüten Aslan, 1998 yılında ülkeye geri dönerek gerillaya katıldı. İzmir'de dünyaya gelen **Cem Ergüldü** ise 1996 yılında gençlik örgütü aracılığıyla Proletarya Partisi ile tanıştı. Lise döneminde aktif mücadele yürüten Ergüldü, 1998 yılında gerillaya katıldı.

Tekin Çakmak: 1959 yılında Dersim'in Xozat ilçesinde doğan Çakmak, 30 Ekim 1983 tarihinde Xozat Incıga kırsalında TC askerleriyle yaşanan çatışmada ölümsüzleşti.

Yaşar Yiğit: Erzingan'ın Refahiye ilçesinde dünyaya gelen Yiğit, küçük yaştan beri yoksulluk ve sefalet içinde büyümüştü. Öğrencilik yıllarında devrimci mücadele ile tanışan Yiğit, 1977 yılında Proletarya Partisi saflarında örgütlendi. Gecekondu halkının mücadelesinde hep en ön saflarda yerini alarak kararlılıkla mücadele etti. Yiğit, 30 Ekim 1980 tarihinde Maltepe Süreyyapaşa Hastanesi'nin karşısındaki ormanlık alanda yoldaşlarıyla bomba eğitimi yaptıkları sırada elinde bombanın patlaması sonucu ölümsüzleşti.

EMPERYALİZM VE ORTADOĞU-1-

ATİK dava tutsaklarından Müslüm Elma'nın savunmasının "Emperyalizm ve Ortadoğu" başlıklı bölümünden alınmıştır.

Tüm emperyalist ülkeler Ortadoğu'ya öncelikli olarak kendi emperyalist çıkarları doğrultusunda yaklaştılar-yaklaşıyorlar. Dolayısıyla Ortadoğu halklarının kendi zenginlik kaynaklarını özgürce kullanma istemleri her daim emperyalistler ve bir avuç işbirlikçileri için isyan gerekçesi sayıldı. Çünkü emperyalistler kendilerini her zaman bölgenin sahibi olarak gördüler. Winston Churchill'in Filistin konusunu incelemek üzere kurulmuş olan Peel Komisyonu'ndaki şu sözleri bunun en açık kanıtıdır:

"*Kulübesindeki bir köpeğin, orada uzun zamandır yaşamış olsa bile, kulübeye mutlak sahip olma hakkının var olduğuna inanmıyorum. Bu hakkı kabul etmiyorum. Amerika'daki Kızılderililere ya da Avustralya'daki siyahlara büyük yanlışlık yapıldığını kabul etmiyorum. Çünkü, daha güçlü bir ırk, daha kaliteli bir ırk ya da en azından, dünyevi olarak daha akıllı bir ırk, şayet böyle ifade edersek geldi ve onların yerini aldı.*"

Yukarıdaki değerlendirme dün olduğu gibi bugün de emperyalist işgalcilerin gerçek düşüncelerinin ta kendisidir. Emperyalistler bölge halklarının nasıl yaşayacağına, hangi ülkenin kaça bölüneceğine, ne zaman askeri darbelerin yapılacağına ve göstermelik parlamentoların oluşacağına karar verme hakkını kendinde görüyorlar. Emperyalistlerin bölge halklarının iradesine hiçbir zaman saygıları olmadı-olmaz da. Bugün Suriye semalarında uçan Amerikan, Rusya, İngiltere, Almanya vb. emperyalist ülkelerin savaş uçakları tam da yukarıdaki anlayışa uygun olarak Suriye ve diğer ülke halklarının geleceğini belirlemeye çalışıyor. Savaş uçakları demokrasi saçmıyor, ölüm kusuyor. Tıpkı Afganistan'da, Irak'ta, Libya'da olduğu gibi.

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra İngiltere ve Fransız emperyalistleri "**Böl ve Yönet**" politikasına uygun olarak bölgede ortaya yeni mini devletler çıkardılar. Kuveyt'i Irak'tan, Lübnan ve Ürdün'ü de Suriye'den ayırdılar. Daha önce bölünen Kürdistan coğrafyasını da yeniden böldüler. Fakat emperyalistlerin "Böl-Yönet" politikası bununla sınırlı kalmadı. Arap dünyası arasında yükselen milliyetçilik rüzgarı, bölgede yaşayan diğer halkların baskı altına alınmasına neden oldu. Her yeni oluşumun dinsel, mezhepsel ve etnik ayrılıklar üzerinde şekillenmesi, beraberinde çatışma ve iç istikrarsızlığı getirdi. Emperyalistlerin yaratmaya çalıştıkları tablo da buydu. Çünkü, böyle bir tablo onların alana müdahale etmesini kolaylaştırıyordu. İşbirlikçilerin vasıtasıyla yürüttükleri politikalardan sonuç alamadıkları takdirde hemen işgal hareketlerine girişiyorlardı. Çoğu zaman da bunu yasal bir zemine oturtmaya çalışıyorlardı.

Elbette ki bunun böyle olması, asla işgal hareketlerine meşruluk kazandırmaz. Çünkü, o uluslararası yasaları koyan da işgalcilerin ta kendisidir. Nitekim bugün Ortadoğu halklarını yıkım ve kıyımla karşı karşıya bırakanların başında Birleşmiş Milletler üyesi olan büyük emperyalist devletler gelmektedir. Sorunun çözücüsü olarak gösterilenler, sorunun asıl yaratıcısı olanlardır.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ise, Ortadoğu deyince ilk akla gelen güç ABD emperyalizmidir. ABD emperyalizminin Ortadoğu'ya yönelmesinin temelinde birçok neden vardır. Bu nedenlerin başında bölgedeki enerji kaynakları üzerinde hakimiyet kurma ve bu vesileyle dünyadaki ekonomik ve siyasal ağırlığını daha bir artırma gerçeği geliyor. Hiç şüphesiz geçmişte Sovyetler Birliği şahsında komünizme karşı mücadele argümanı kamuoyunda sıkça kullanılan bir argümandı. Bölgede milliyetçi ve siyasal dini gericiliğin yığınlar üzerinde büyük bir etki oluşturması hem ABD emperyalizminin hem de işbirlikçi faşist ve gerici yönetimlerin işini kolaylaştırıyordu.

ABD emperyalizminin bölge üzerinde egemenlik kurma planı bu süreç içinde kimi zaman Irak özgülünde olduğu gibi işgallerle, kimi zaman da işbirlikçi yönetimler vasıtasıyla uygulandı-uygulanmaya da devam ediliyor. Bu plan uygulanırken çoğu zaman batılı emperyalist devletler direkt ya da dolaylı yoldan ABD emperyalizminin yanında saf tutmuşlardır. Rusya-Çin ve diğer bazı güçler de bölgesel çıkarlarına uygun olarak konumlanmışlardır. Gelinen aşamada özellikle Rusya, bölgede İran-Irak-Suriye yönetimiyle sıkı bir ilişki içindedir. Bugün Suriye'de Esad rejimi tüm bu ülkelerden destek almaktadır. Rusya, İran ve Lübnan'daki Şii milisler, savaşın içinde aktif bir pozisyon almış durumdalar. Bu bloklaşma yerel güçler bazında Şii mezhebine mensup kesimlere dayanmaktadır. Bunun dışında ABD'nin başını çektiği 60 ülkeyi aşkın başka bir koalisyon gücü de mevcuttur. Yerel anlamda ise, Suudi Arabistan, Katar, Türkiye ve buna Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi de dahil edilmek isteniyor. Bunun yanı sıra başta İngiltere ve Almanya gibi büyük emperyalist devletler olmak üzere diğer batılı emperyalist ve gerici devletlerde direkt ya da dolaylı yoldan bu ikinci bloka destek sunmaktadırlar. Bu büyük emperyalist devletlerin bölgede bugün Rus emperyalistlerin yanında yer alan kimi devletlerle ekonomik ve siyasi ilişkileri söz konusudur. Çelişkilerin daha da derinleşmesi durumunda bu ilişkilerin nasıl bir boyut alacağını zamanla göreceğiz.

Suriye özgülünde yaşanan bu tablo, emperyalistlerin bu saldırgan politikalarının arkasında yatan gerçekleri görmek bakımından bize **somut** veriler sunmaktadır. Yaşanan bir pazar kavgasıdır. Bölgede hakimiyet kurma çabasıdır. IŞİD yok olsa veya siyasal arenada aktif bir güç olma pozisyonundan çıksa da, emperyalistler yine bölgedeki varlıklarını ya fiilen ya da işbirlikçi yönetimler vasıtasıyla sürdüreceklerdir. Şöyle bir tarih hafızamızı yoklayalım; ABD emperyalizmi bir dönem Sovyetler Birliği'nden gelecek olan komünizm tehlikesine karşı bölgedeki varlığının zorunluluğuna dikkat çekiyordu. Yani varlığına gerekçe olarak komünizm tehlikesini gösteriyordu.

Bilindiği gibi sosyalist maskeli bürokratik burjuva diktatörlükleri dağıldı. Peki, ABD emperyalizmi ve suç ortakları bölgeyi terk mi ettiler? Veya bu ülkelerdeki kontr-gerilla örgütlenmelerini dağıttılar mı? Tabii ki hayır. Bunlara ihtiyaç duyuyorlar. Bilakis yerleşmek için her fırsatta "**demokrasi**" ve "**özgürlük**" elçiliğine soyundular. Oysa yaptıkları-yapmaya çalıştıkları, emperyalist kölelik ilişkisini bu bölgede ve yakın çevresinde daha da pekiştirmektir. Deyim yerindeyse, bu bölge bugün mezbahaneye çevrilmiş durumdadır. Birçok ülkede yıkım-kıyım, yoksulluk adına ne ararsan var. Var olmayan tek şey ise demokrasi ve özgürlüktür. Oysa ezilen ulusların ve halkların her koşulda kendi geleceklerini kendilerinin belirleme hakları vardır. Bu yıkımların mağduru olan bir göçmen Suriyeli'nin dediği gibi "*Biz sizden bir şey istemiyoruz. Sadece ülkemizi terk edin, yeter.*" Aynı isteme biz de katılıyoruz. Ve yüksek sesle haykırıyoruz! Tüm emperyalist haydutlar, Ortadoğu'dan defolun!

(**Devam edecek**)

"LGBTİ hakları OHAL bahanesiyle daha çok ihlal ediliyor"

OHAL ile birlikte heteroseksist ve erkek devlet, LGBTİ'lere yönelik hayatın her alanında sürdürdüğü saldırılara yenilerini ekliyor. Bütün bu saldırılara karşı LGBTİ kurumları panel ve etkinliklerine devam ediyor.

Kaos GL, 2016'nın ilk yarıyıl hak ihlalleri raporunu yayınladı

Kaos GL'nin *"Cinsel Yönelim ve Cinsiyet Kimliği Temelli İnsan Hakları İzleme Raporu"na* göre 2016 yılının ilk altı ayında medyaya yansıyan; 3 nefret cinayeti, 8 nefret saldırısı ve 1 intihar vakası yaşandı.

Raporda, OHAL ile birlikte tüm temel hak ve özgürlüklerin askıya alındığı, devletin kolluk kuvvetlerine çok geniş yetkilerin verildiği bir ortamda "toplumsal değerlerin" tümüne aykırı olan LGBTİ'lerin daha da korunmasız hale geldiği belirtiliyor. 2016 yılının ilk altı ayında 3 nefret cinayeti, 8 nefret saldırısı (3'ü birden fazla kişi tarafından, 2'si polis eliyle, 2'si kesici aletle) ve 1 intihar vakası yaşandığının açıklandığı raporda, 5 ayrımcılık vakası yaşandığı, Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nda cinsel yönelim, cinsiyet kimliği ve interseks durum temelli ayrımcılığın koruma kapsamı dışında bırakılması ile devlet eliyle ayrımcılığın meşrulaştırıldığına yer verildi.

"Şabanla Recep'in aşkı" davasında bilirkişi talebi reddedildi

"Şaban'la Recep'in aşkına Ramazan engel olamaz" pankartına açılan davada, homofobi ve transfobi karşıtlarının bilirkişi incelemesi talebi reddedilirken dava 27 Aralık'a ertelendi.

Polisin saldırdığı İstanbul Onur Yürüyüşü'nde açılan pankartını taşıyan üç kişiye "halkın bir kesiminin benimsediği dini değerleri alenen aşağılama" suçlamasıyla açılan davanın ilk duruşması 20 Ekim'de görüldü. Duruşmayı takip eden **LGBTİ Kolektifi** sosyal medyadan yaptığı açıklamada, *"Adliyelerde, alanlarda, sokaklarda ve gecelerde eşcinselliği hastalıktan sayanlara hep bir ağızdan cevap vereceğiz: Aşk-aşk-hürriyet; uzak olsun nefret"* dedi.

Mülteci LGBTİ'lerin sorunları Ankara'da tartışıldı

Hevi LGBTİ, Pembe Hayat ve Kaos GL Ankara'da *"Mülteci LGBTİ'ler ve Sorunları"* paneli düzenledi.

Mülteci LGBTİ'lerin de katılım gösterdiği etkinlik Kaos GL'den **Av. Hayriye Kara**'nın İranlı mültecilerle yapılan mülakatların sonucu olarak ortaya çıkan "Tekin Olmayı" Beklerken: LGBTİ Mültecilerin Ara Durağı Türkiye raporu sunumuyla başladı.

Ardından Hevi'den **Can Kaya**, dernek olarak mülteci meselesini nasıl ele almaya başladıklarını aktararak başladı ve mültecileri ucuz iş gücü olarak görüldüğünü ve sağlık alanından yararlanamadıklarına dikkat çekti.

Etkinlik katılımcıların soruları ve karşılıklı durum kritiğiyle sona erdi.

Kemal Ördek davasında ceza

Kırmızı Şemsiye'den **Kemal Ördek**'in Temmuz 2015'te maruz kaldığı cinsel saldırı vakası sonrası, Esat Polis Merkezi'nde ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakılan saldırganlar tarafından ölümle tehdit edilmesi üzerine açtığı dava 13 Ekim'de Ankara 41. Asliye Ceza Mahkemesi'nde sonuçlandı.

Kemal Ördek'i tehdit eden saldırgan, mağdurun huzur ve sükununu bozma suçunun gerçekleştiği sabit bulunduğundan, 5 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Mahkeme tarafından hapis cezası adli para cezasına çevrilerek 3000 TL para cezasına ve Kemal Ördek'in avukatlarının vekalet ücreti olan 1800 TL'nin de sanık tarafından ödenmesine karar verildi.

Kemal Ördek'in maruz bırakıldığı cinsel saldırı ile ilgili ana davanın karar duruşması ise 17 Kasım 2016'da saat 10.45'te Ankara 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülecek.

İstanbul Barosu 2016 Genel Kurulu'nda Tahir Elçi için protesto

H. Merkezi: İstanbul Barosu 2016 Genel Kurulu'nda Amed'de katledilen Diyarbakır Barosu Başkanı Av. Tahir Elçi için protesto gerçekleştirildi. Baro Başkanı Ümit Kocasakal'ın Tahir Elçi'nin cenaze törenine katılmamasını protesto eden avukatlar, kürsüyü işgal ettiler.

Özgürlükçü Çağdaş Avukatlar, Kocasakal'ın konuşması sırasında "**Hepimiz Tahir Elçi'yiz**" yazılı fotoğraflar taşıyayarak, "**Hepimiz Tahir'iz öldürmekle bitmeyiz**", "**Şehit namirin**" ve "**Faşime karış omuz omuza**" şeklinde sloganlar attılar. Kürsüyü işgal eden avukatlar, bir süre sonra Kocasakal'ı dinlemeyeceklerini belirterek salonu terk etti.

Munzur Çevre Derneği'nde "Türkiye ve Ortadoğu" üzerine söyleşi

İstanbul: Gazeteci-yazar Fehim Işık'ın katılımıyla **Munzur Çevre Derneği**'nde "Türkiye'de ve Ortadoğu'da yaşanan sorunlar ve nedenleri" üzerine bir söyleşi düzenlendi.

"Türkiye'de ve Ortadoğu'da yaşanan sorunlar ve nedenleri" üzerine gerçekleştirilen söyleşide Evrensel Gazetesi yazarlarından gazeteci Fehim Işık, Ortadoğu deneyimleriyle birlikte yaşananları tarihsel bir bakış açısıyla değerlendirdi. Kalabalık bir izleyici kitlesinin bulunduğu panelde sunum yapan Işık, "*Karşımızda faşist bir iktidar bulunmakta ama onun karsısında antifaşist bir örgütlenme bulunmamaktadır. Bugünden bunu gerçekleştiremezsek yarın bizler için çok vahim sonuçlar olacağı açıktır*" dedi.

Panel soru cevap seklinde devam etti.

Tutsaklarla Dayanışma İnisiyatifi: "Tutsaklara OHAL darbesine izin vermeyeceğiz"

H. Merkezi: Tutsaklara Dayanışma İnisiyatifi (TDİ), OHAL ile birlikte hapishanelerde artan hak ihlallerine dikkat çekmek için basın toplantısı düzenledi, dayanışma çağrısı yaptı.

"**Tutsaklara OHAL darbesine izin vermeyeceğiz**" şiarıyla İHD İstanbul Şubesi'nde gerçekleşen basın toplantısında OHAL uygulamalarının hapishanelere yansıması ve OHAL sonrası hapishanelerde yaşanan hak ihlalleri raporunu İHD ve TDİ üyesi **Sevim Kalman** açıkladı. Kalman, zaten kötü olan hapishane koşullarının OHAL ile birlikte daha da arttığını ve yeni hak ihlallerinin gündeme geldiğini kaydetti.

"Tutsaklar sürgün sırasında işkenceye maruz kalıyor"

Hemen hemen tüm hapishanelerde sürgün ve sevkler sırasında tutsakların işkenceye maruz kaldığının altını çizen Kalman, Osmaniye, Ödemiş ve Torbalı hapishanelerinde bu işkencelerin '80 öncesi Diyarbakır Hapishanesi'ni aratmayacak düzeye ulaştığını ve hala devam ettiğini belirtti. Tutsakların sürgün edildikleri yerlerde 3 kişilik hücrelerde 5-6 kişi, 10 kişilik koğuşlarda 40 kişi kaldığını, sıcak su verilmediği gibi soğuk suyun da belli saatler içerisinde verildiğini vurguladı.

Tutsakların arkadaş görüşlerinin yasaklandığını dile getiren Kalman, görüşçüsü olmayan tutsaklara eşya ve para yatırmanın yasaklandığını, aile görüşçüsü olmayan tutsakların da daha ağırlaştırılmış tecride maruz kaldığını kaydetti. Günün belirli saatlerinde gardiyanların polisler eşliğinde, taciz boyutlarına varan hücre aramaları yaptığını söyleyen Kalman, direnen tutsakların ise işkenceye maruz kaldığını söyledi. Kalman, Amasya Hapishanesi'ndeki bir tutsağın direndiği için 2 metre yükseklikteki havalandırma boşluğundan aşağı atıldığı bilgisini de paylaştı.

"Yaralı tutsakların organları çürüyor"

Başta Osmaniye olmak üzere özyönetim direnişlerinin olduğu Nisêbîn, Cizîr, Şirnex'te tutsak düşen yaralıların tedavilerinin yapılmadığını belirten Kalman, yaralıların durumunun hayati riskini koruduğunu ve organlarının çürüdüğünü söyledi. Avukat görüşlerinin kamera kaydına alındığını ve hemen hemen tüm hapishanelerde sağlıksız çıkan yemeklerden kaynaklı tutsakların çoğunda mide rahatsızlıklarının yaşandığını ifade eden Kalman, tutsaklara gönderilen yayınların toplatma kararı olmadığı halde keyfi olarak verilmediğini hatırlattı. Kalman, tutsakların iletişim hakkının da engellendiğini paylaştı.

Maruz kaldığı tecavüz işkencesinden dolayı bağırsak ameliyatı olmak zorunda kalan tutsaklar olduğunu söyleyen Kalman, 4 Ekim basın darbesiyle birlikte tutsakların dışarıdan haber alma hakkının da engellendiğini kaydetti.

"Çocuk tutsaklar işkenceden dolayı isyan ediyor"

OHAL'in çocuk tutsaklar üzerinde ağır tahribatlar yarattığına dikkat çeken Kalman, Şirnex'te sokağa çıkma yasağı nedeniyle aileleriyle görüştürülmeyen çocuk tutsakların işkence ve ağır tecrit koşullarına karşı isyan başlattığını aktardı. İsyanda iki çocuk tutsağın hayatını kaybettiğine işaret eden Kalman, Maltepe Çocuk Hapishanesi'nde ise çocuk tutsakların çeşitli dini ibadetleri yapmaya zorlanarak işkenceye maruz kaldığını aktardı.

YDG'den "OHAL'de Direnmeli" kampanyası için açıklama

H. Merkezi: Geçtiğimiz hafta Ankara'da gerçekleştirdikleri divan toplantısında "**OHAL'de Direnmeli**" başlıklı bir kampanya düzenleyeceklerini duyuran Yeni Demokrat Gençlik, kampanyanın içeriğine ilişkin bir açıklama yayımladı. Açıklamada "*Bizler bu sürecin bir isyana evrileceğinin farkındayız. Bu isyan ateşinin tutuşmasını sağlayacak kıvılcım olmak için 'OHAL'de Direnmeli!' diyor, bu zulüm zincirinin sokaklarda kırılacağını bir kez daha dile getiriyoruz*" denildi.

Kampanyanın başlıca amaçlarından birinin hakim sınıfların ustaca kullandıkları şovenizm zehrine bulundukları her alanda panzehir olabilmek olduğuna dikkat çeken YDG, *"Bulunduğumuz her alanda şovenizmi hedef alarak halk gençliğinin ortak çıkarlarını anlatmayı düşmanın hakim sınıflar olduğunu her türlü materyal ve devrimci yaratıcılığımız ile şovenizm denen virüsü temizlemenin devrimci bir sorumluluk olduğu bilinci ile hareket edeceğiz*" dedi.

Açıklamada şu noktalarda kampanyaya ağırlık verileceğine de yer verildi:

"*Bizler YDG olarak 15 Temmuz'dan bugüne OHAL adı altında artan kadın cinayetlerine, genç kadınlara, LGBTİ'lere yönelik cinsel saldırılara, taciz ve tecavüze karşı 'OHAL'de Direnmeli' çağrısı yapıyoruz.*

Kürt halk gençliğine yönelik asimilasyona, yok sayma ve imha politikasına, Kürt halkının siyasi iradesine OHAL adı altında kayyumlarla el konulmasına, bu iradeye yapılan darbeye karşı 'OHAL'de Direnmeli' diyoruz.

Liselerde 15 Temmuz sonrasında yarattığı atmosferle OHAL uygulamalarıyla mezhepçi, dinci eğitime hız veren, liseleri adeta birer açık cezaevine dönüştüren AKP iktidarına karşı direnişi büyüteceğiz."

Tuzluçayır'da yazılama çalışması

YDG tarafından örgütlenen "OHAL'de direnmeli" kampanyası çerçevesinde Ankara'nın Tuzluçayır semtinde yazılama yapıldı. Tuzluçayır'da YDG okurları, "**OHAL'de direnmeli**" şiarıyla örgütledikleri kampanya kapsamında devletin, mahalle gençliğine karşı yürüttüğü yozlaştırma ve biat politikalarını teşhir eden yazılamalar ile örgütlü mücadele çağrısı yaptı.

Nisan Yayımcılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. **YAYGIN SÜRELİ ISSN: 2148-7367** **Yönetim yeri:** İskenderpaşa Mh. Horhor Caddesi No: 70/1 D: 04 Fatih/İstanbul Tel: 0212 531 83 06
Sahibi ve Yazışleri Müdürü: Aslı Ceren ASLAN **Baskı:** Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 **e-posta**: nisanyayimcilik@hotmail.com

OHAL'de, bu HAL'de, şu HAL'de!

Her HAL'de işçi düşmanlığı sürüyor!

Patronların, işçilerin haklarına dönük her türlü saldırısı OHAL'de de devam ediyor. OHAL'in sunduğu imkanlar ile patronların işçi düşmanlığına her gün bir yenisi eklenirken direnişe geçen işçiler kazanımlarını kolay kolay bırakmayacağını sloganlarla yineliyor.

Patronların, işçilerin haklarına dönük her türlü saldırısı OHAL'de de devam ediyor. OHAL'in sunduğu imkanlar ile patronların işçi düşmanlığına her gün bir yenisi eklenirken direnişe geçen işçiler kazanımlarını kolay kolay bırakmayacağını sloganlarla yineliyor. "Toplu İş Sözleşmesi" görüşmelerini tıkayarak bir çıkış yolu arayan patronlar, Cem Bialetti ve Bakırköy Belediyesi'nde olduğu gibi ancak bir hafta dayanarak geri adım atıyor. Öte yandan fabrikalarda çalışan işçiler, OHAL gerekçesi ile hiçbir sağlık kurumundan rapor alamıyor. Rahatsızlanan ve işe gidemeyen işçiler, rapor alamadıkları için patronlar tarafından tazminatsız olarak işten atılıyor.

Elvan Gıda işçisinden sarı kart

Elvan Gıda'da çalışan 400 civarında işçi, fabrika yönetiminin sendikal faaliyetlere engel olmasını protesto ederek eylem gerçekleştirdi, eylemde patrona sarı kart gösterdi! Balaban Gıda olarak faaliyet gösterirken bir süre önce Nestle ile yaptığı ortaklık sonrasında Elvan Gıda ile birleşen firmanın Adapazarı 1. Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren fabrikada çalışan işçiler ve bazı sendikaların şube başkanları eylem gerçekleştirdi.

440 kişinin çalıştığı ve tamamının da Öz Gıda-iş Sendikası'na üye olduğu Elvan Gıda Fabrikası'nda, görünen o ki, yeni ortaklık döneminde çalışanların ve Öz Gıda-iş Sendikası'nın olumlu katkıları görmezden gelinerek silinip atılmaya çalışılıyor.

İnşaat-İş Alarko Holding önünde!

İnşaat İşçileri Sendikası, İstanbul Beşiktaş'ta yapımı devam eden metro inşaatında çalışan işçilerin, ücretlerini-mesai fazlalarını ve tazminat haklarını alamadıkları gerekçesiyle şantiye önünde basın açıklaması yaptı. Ana yüklenici firmanın Alarko Holding, alt yüklenicinin de Zorgün İnşaat olduğu inşaatta işçilerin, yasalara aykırı olarak uzun saatler çalıştırıldığı, mesailerinin de ödenmediği belirtildi.

Bir yeraltı çalışması olan metro çalışmasında yasal çalışma süresinin 5.5 saat olduğu ancak işçilerin 10-11 saat çalıştırıldığı belirtilen açıklamada, işçilerin sigorta primlerinin, giriş-çıkış kayıtlarının yasadışı biçimlerde ve tamamen kuralsızca yapıldığı dile getirildi.

General Electric "gönüllü" olarak işçileri işten çıkarmaya çalışıyor

Gebze'de bulunan ve EMİS'e bağlı General Electric'te patron, işçiler arasında "gönüllü" işten çıkarmalara başladı. Birleşik Metal-İş'in örgütlü olduğu fabrikada, patron işçilere kıdem ve ihbar tazminatıyla birlikte 3-4 maaş tutarında ödeme yaparak işçilerin işten çıkmalarını istiyor.

Mecaplast'ta işten atma

Gebze TAYSAT Organize Sanayi'de bulunan Mecaplast fabrikasında da işten atmalar devam ediyor. Otomotiv için plastik aksam üreten fabrika içerisinde yıllardır küçülme gündemde. Mecaplast'ın iki fabrikasında 10'a yakın işçi işten atıldı.

Petrol-İş'in örgütlü olduğu fabrikada birer birer işten atılan işçiler tazminatsız olarak çıkarılıyor. İşyerindeki düzene uymadıkları, çalışmadıkları, raporsuz izin aldıkları gerekçesiyle atılan işçiler dava açmaya hazırlanırken patronun elinde liste olduğunu belirten işçiler ise kaygılı.

ZF Sachs'ta tazminatsız işten atma

Otomotiv yan sanayi üretimi yapan ZF Sachs Fabrikası'nda 2 işçi mesaiye kalmadığı için işten atıldı. Bursa'da başlayan metal eylemlerinde Türk Metal Sendikası'ndan toplu istifa ederek Türk Metal'i devre dışı bırakmıştı. ZF Sachs işçileri bugüne kadar herhangi bir sendikal tercih yapmamasından dolayı patronlar, mekanik bakım bölümünde çalışan 2 işçiyi tazminatsız olarak işten çıkardı.

Cem Bialetti'de anlaşma

DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu, Kocaeli'deki Cem Bialetti işçileri, Toplu Sözleşme görüşmelerindeki anlaşmazlık nedeniyle greve çıkmıştı.

Cem Bialetti ve Birleşik Metal-İş sendikası arasında yapılan görüşmelerin sonucunda patronun sosyal haklar hariç yüzde 21 zam teklif etmesi üzerine grev anlaşmayla sonlandı.

Ferrero Çikolata'da işçileri iki haftadır grevde

Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Ferrero çikolata fabrikasında çalışan işçiler grevlerinin ikinci haftasını geride bıraktı. Nutella, Kinder gibi markaları bünyesinde barındıran Ferrero'nun Manisa Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan ve Tek Gıda-İş Sendikası'nın yetkili olduğu fabrikasında işçiler, toplusözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması nedeniyle greve çıkmıştı. Tek Gıda-İş'in fabrikada 147 üyesi bulunurken, beyaz yakalılarla birlikte fabrikadaki toplam çalışan sayısı ise 257.

Gemlik Gübre işçilerinin eylemlerine OHAL engeli

Gemlik Gübre işçilerinin grevi 60'ıncı günü geride bırakırken fabrika önündeki nöbet devam ediyor. Petrol-İş üyesi işçilerin seslerini duyurmak için yapmak istedikleri eylemler ise OHAL'le engelleniyor.

OHAL süresi boyunca eylem yapmaları yasaklanan işçiler duruma tepkili. Fabrika önünde nöbet tutmaktan başka bir şey yapmadıklarını söyleyen işçiler üyesi oldukları sendikanın bu işe bir çözüm bulmasını istiyor.

Arçelik'te "performansı düşük" denilerek işçiler sorguya çekiliyor

İstanbul Beylikdüzü'de televizyon, yazar kasa ve beyaz eşyalarda kullanılan elektronik kartları üreten Arçelik fabrikasının işçileri, geçtiğimiz yıl hayata geçirilen performansa dayalı ödüllendirme uygulamasına tepkili.

Fabrika yönetimi ameliyat olan, hastalandığı için izin alan işçilerin savunmasını alıyor, hiç izin almaksızın çalışan işçilere ise para ödülü veriliyor. İşçileri bölen bu uygulama tepki çekerken, fabrikada örgütlü Türk Metal de "insan kaynaklarında çekilen kurada belirlenen isimleri" sendikanın oteline göndererek bölünmeye destek veriyor.

İRTİBAT BÜROLARI: Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal (0 216 652 21 41) **Ankara:** Ataç 1 sokak 13/4 Yenişehir (0 312 433 10 23) **İzmir:** Konak Mah. Faik Muhittin Adam Cad. Nafis Tınaz Çarşısı. No: 28 Kat:1/102 Kemeraltı (0 232 484 72 83) **Bursa:** Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 524 Osmangazi (0 224 225 15 05) **Mersin:** Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz **Erzingan:** Ordu Cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 (0 446 223 45 82) **Dersim:** Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez **Avrupa Büro:** Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya (0049) 203 40 85 01 (Faks: 0049 203 40 69 16)